NATIONAL LIBRARY OF CANADA
Collection Development Branch
395 Wellington Str. Order sect.
Ottawa, Ont.
K1A ON4

National Library
Bibliothèque Nationale
JAN 16 1978

„Meie Elu" toimetus ja talitus Eesti Majas, 958 Broadview Ave., Toronto Ont. M4K 2R6, Canada ● Tel. 466-0951
Tellimiste ja kuulutuste vastuvõtmine igal tööp., kl. 9 h.-5 p.l., esmasp. ja neljap. kl. 9 h.-8 õ. Laup. kl. 9 h.-1 p.l.

Tellimishinnad Kanadas: 1. a. $22.00, 6 k. $12.00, 3 k. $8.00. USA-sse: 1 a. $23, 6 k. 12.50, 3 k. $3.50. Ülemeremaadesse: 1 a. $26.00, 6 k. $14.50, 3 k. $9.00.

Kiri- ja lennuposti lisa: Kanadas ja USA-s: 1 a. $11.50, 6 k. $5.75. Ülemeremaadesse: 1 a. $23.50, 6 k. $11.75. Üksiknumber 40c.

Kuulutushinnad: 1 toll ühel veerul: esiküljel $3.75, tekstis $3.50, kuulutuste küljel $3.25.

Meie Elu

EESTLASTE AJALEHT PAGULUSES

Second Class Mail Registration No. 1354.

„OUR LIFE" — „MEIE ELU" — Estonian Weekly. Published by Estonian Publishing Co. Toronto Ltd., Estonian House, 958 Broadview Ave., Toronto, Ont. Canada. M4K 2R6 ● Tel. 466-0951

— ★ —

Toimetajad: H. Rebane ja S. Veidenbaum.

Toimetaja New Yorgis B. Parming 473 Luhmann Dr., New Milford, N.J., USA. Tel. (201) 262-0773

— ★ —

„MEIE ELU" väljaandjaks on Eesti Kirjastus Kanadas.

Asut. A. Weileri algatusel 1950.

Nr. 52 (1455) 1977 — REEDEL, 30. DETSEMBRIL — FRIDAY, DECEMBER 30 — XXVIII aastakäik

Eestlased aastavahetusel

AKTIIVSUS VÕÕRSIL – VAIMNE VASTUPANU KODUMAAL

Eesti organisatsioonide üha jatkuv aktiivsus võõrsil ja vaimne vastupanuliikumine okupeeritud kodumaal on meeltkinnitavad möödunud aasta hindamisel ja annavad lootusi ka eelolevaks, märgib Eesti Vabariigi aupeakonsul Ilmar Heinsoo jutuajamises „Meie Elule".

„Kõige rõõmustavamaks ja meeltkinnitavamaks aspektiks 1977. aasta hindamisel meie rahvusliikust seisukohast on kahtlematult tõdemine, et meie organiseeritud ühiskonna elu ja tegevus on olnud üllatavalt elav ja aktiivne. Mõnede poolt ennustatud tagasiminekut ei olnud kusagil märgata. Otse vastupidi, siin Torontos kipuvad üritused tihti kuhjuma üksteise peale.

Samuti on rõõmustav tõdeda, et meie organisatsioonide vaheline koostöö on kulgenud üksmeeles ja erinevate seisukohtade esilekerkimisel on leitud lahendus pigem läbirääkimiste kui vaenutsemise kaudu.

Belgradi järel-konverents võimaldas Eesti poliitilise olukorra ja inimõiguste küsimuse selgitamist rahvusvahelisel pinnal paremini ja mõjuvamalt kui kunagi varem. Tähelepanu-vääriv oli Kanada parlamendi inimõiguste rikkumise uurimise komitiee pöördumine korduvalt Balti keskorganisatsioonide poole dokumentatsiooni hankimise otstarbel.

Vaimne vastupanuliikumine okupeeritud kodumaa haritlaskonnas ilmutab üllatavat sitkust ja julgust. Sealt vabasse maailma lähetatud esildiste nõuded ühtuvad peaaegu sajaprotsendiliselt vabade eestlaste samalaadiliste esildistega oma asukohamaade avalikkudel foorumitel. Selles mõttes oli ilusaks, sümboolseks lojaalsuse-avalduseks Toronto akadeemilise pere tervitus kodumaale 1. mai tähistamisel.

Vastu minnes uuele aastale jääb vaid soovida ja loota, et see dünaamilisus ja aktiivsus, mis on olnud iseloomustavaks jooneks Kanada eestlaskonna elule rahvuslikul, kultuurilisel ja poliitilisel pinnal leiab üksmeelset rakendamist meie ühiste eesmärkide poole pürgimisel ka aastal 1978.

Soovin kõigile kaasmaalastele edurikast ja head uut aastat!"

Toronto Eesti Ühispanga juhatusliikmed Ontario Share and Deposit Corporation'i poolt hiljuti Ühispangale väljaantud tõendiga, et 1. detsembrist alates on Ühispanga kõigi hoiuste kuni $20.000 väljamaksmine Ontario valitsuse poolt garanteeritud. Pildil vasakult: juhatusliige Ed. Kuutma, Ühispanga esimees V. Ernesaks, laekur A. Pedjase ja abiesimees J. Künnapuu.
Foto — T. Tomson

Uus spionaazhiafäär Saksamaal

GEISLINGEN (ME) — Saksa Liiduvabariigis lööb suuri laineid suurem spionaazhilugu, millega on reedetud idablokile NATO ja Bundeswehri rangelt salajasi plaane. Liidu peaprokurör Rebmanni seletuse järgi on selle afääriga reedetud idale rohkem sõjalisi saladusi kui seda tegi kurikuulus „kantslerispiion" Günter Guillaume.

Poolteist aastat tagasi, 1976. a. juunis läbis ajakirjandust sõnum, et on vahistatud kolm spiooni: Renate Lutze, tema mees Lothar ja kolmas kambamees Jürgen Wiegel. Kõiki süüdistati spionaazhis idabloki kasuks. Kogu loo ümber valitses vaikus kuni detsembri alguseni tänavu (1977), mil soliidne ajaleht „Frankfurter Allgemeine" avaldas idablokile reedetud saladuste üksikasjad. Alles sellega tuli kogu skandaalsus esile. Kaitseminister Leber avaldas antud pressikonverentsil abitu seletuse tähendades, et ta pole kurb, kui Bundeswehris on avastatud spioone. Olgugi, et avalikkuses nõutakse Leberi tagasiastumist, ei kavatse ta seda teha. Suspendeeritud on ainult Bundeswehri sotsiaalosakonna juhataja Laabs, kelle juures Renate Lutze tegutses peasekretärina. Ajalehtede kommentaatorid imestavad, et Leber kaitseministrina sai täpse informatsiooni spionaazhiloo kohta ajalehe kaudu. Samuti heidetakse talle ette, et kogu lugu on hoitud nii kaua saladuses.

„EESTI RAHVUSGRUPI ELUJÕUD JA TUGEVUS OLENEB TEMA ÜHTEKUULUVUSEST JA KOKKUHOIUST"

EKN esimehe Udo Petersoo jutuajamine „Meie Elule" aastavahetusel

Vaadates tagasi möödunud aastale, tuleb seda lugeda üheks tegevusrikkamaks ning viljakamaks aastaks. Eestlaste Keskнõukogu Kanadas tähistas sellel aastal oma 25. aastapäeva. Ta alustas tegevust Rahvuslikul Välisvõitluse Nõukoguna ja muutus Keskнõukoguks alles mõned aastad tagasi. Vaatamata nime muutusele Keskнõukogu põhiliseks ülesandeks on võitlus Eesti maa ja rahva vabaduse taastamiseks. Selle eesmärgi kõrval on EKN pidevalt võidelnud eesti rahvusgrupi eluõiguse eest Kanadas ja leidnud tunnustamist nii föderaal, provintsiaal kui ka kohaliku omavalitsuse juures.

EKN omab võrdset tunnustust teiste rahvusgruppide keskorganisatsioonide kõrval ja teda konsulteeriti möödunud aastal mitmel korral sellistes küsimustes nagu Kanada terviklikkus ja mitmekultuursus. Quebecis elavatelt eestlastelt küsiti eriti nende arvamist Quebeci separatismi kohta jne.

Eestlaste poolt algatatud Balti õhtu korraldamine Ottawas, parlamendihoones õnnestus eriti hästi möödunud aastal. Osavõtjate seas oli palju nimekaid väliskülalisi. Selle õhtu korraldamine on kujunenud Balti rahvastele eriliseks traditsiooniks ning privileegiks. Vaatamata teiste rahvusgruppide suurele huvile korraldada samalaadseid õhtuid parlamendihoones, seda pretsedenti ei laiendata. Balti Õhtu korraldamise aluseks sai kirjanik Arved Viirlaidi „Ristideta Hauad" pidulik väljajagamine saadikutekoja, senati ja valitsuse liikmetele parlamendihoones.

Välspoliitilisel või vabadusvõitluslikul alal tegevus oli erakordselt pinev Belgradis asetleidnud Euroopa riikide koostöö ja julgeoleku konverentsi tõttu. Selle konverentsi eel võeti mitmel korral ühendus Kanada vastavate ministritega ja anti üle põhjalik loetelu inimõiguste rikkumistest Eestis pärast Helsingi konverentsi. Arvestades EKN ja teiste ikestatud rahvaste keskesinduste ettekandeid inimõiguste rikkumiste kohta N. Liidu poolt, Kanada valitsuse esildises Belgradi konverentsile 1/3 oli pühendatud inimõiguste ja vabaduste rikkumistele N. Liidus.

Kanada delegatsioon Belgradis asus kindlalt seisukohale, et inimõigused ja vabadused tuleb kindlustada elanikele N. Liidus. Ilma selleta julgeolek ja rahulik koostöö Euroopa riikide vahel pole võimalik. Ikestatud rahvastele see annab uut lootust ja avab uusi võimalusi oma vabadusvõitluse viimiseks laiemale ning rahvusvahelisele pinnale. Võitlust tuleb jälgelt jätkata.

Suunates pilku tulevikku tuleb rõhutada, et eesti rahvusgrupi elujõud ja tugevus oleneb tema ühtekuuluvusest ja kokkuhoiust. Omavahelised arusaamatused ja lahkhelid tuleb igal juhul lahendada koostöö saavutamise huvides. Eeltööd rahvuslike suurpühade, Vabariigi aastapäeva ja Võidupüha tähistamiseks tuleb teostada organisatsioonide ühise korraldava komitee kaudu. Nende pühade tähistamisel ei tohiks esineda vägikaika vedamist organisatsioonide vahel.

1978. a. tuleb valimisele EKN uus koosseis. Tahaks loota, et osavõtt sellest valimisest oleks elav nii kandidaatide esitamise kui ka valimistest osavõtu poolest. Rahvusgrupi usaldusest ja toetusest oleneb EKN töö viljakus. Kui vabadusvõitluses avanevad uued võimalused, siis EKN peab olema suuteline neid võimalusi kasutama. Selleks ta vajab rahvusgrupi tõsist majanduslikku toetust.

Lootes sellele soovin kõigile rahvuskaaslastele head ning õnnerikast uut aastat.

Iisraeli ja Egiptuse läbirääkimised jätkuvad

Jõulupühal toimus Egiptuses, Ismailias, Iisraeli peaministri Menachem Begini kokkusaamine Egiptuse presidendi Anwar Sadatiga. Kokkusaamisel Iisraeli peaminister Begin esitas Iisraeli rahuplaani Iisraeli ja naabermaade vahel püsiva rahu loomiseks. Iisraeli plaan nägi ette Sinai poolsaare järkjärgulist loovutamist Egiptusele ja Jordani läänekaldal asuvatele palestiinlastele omavalitsuse andmist Iisraeli kontrolli all.

Läbirääkimistel jäi Egiptus oma seisukoha juurde, et palestiinlastele tuleb võimaldada oma riigi loomine. Läbirääkimisi otsustati jätkata, luues kaks allkomiteed vaidlusaluste küsimuste käsitamiseks — julgeoleku komitee, mis töötab Jeruusalemmas, ja poliitiline komitee asukohaga Kairos. Edaspidiseid läbirääkimisi otsustati jätkata ministrite tasemel.

Tähelepanu noortele

„TÜÜRIMEHI JA VALVUREID TULEB VAHETADA"

Eesti Liit Kanadas esimehe Robert Kreemi aastavahetuse jutuajamine „Meie Elu'le"

1977 oli ELK tegevuses ja ka Kanada eestlastele üldiselt edukas aasta. Aasta esimene osa oli pühendatud meie vanemate inimeste probleemidele ja neile võimalike lahenduste otsimisele.

Liidu Esinduskogu koosolek kevadel otsustas asuda aktiivselt tegevusse meie ühiskondliku järelkasvu küsimuses. Esimene konkreetne samm selle plaani raames oli hästiõnnestunud ühiskondlik seminar nooremale põlvkonnale Trenti Ülikoolis. Trenti vaimus korraldasid Montreali noored väga õnnestunud sümpoosioni, suurearvulise osavõtjaskonnaga, edasiviivas vaimus. Lääneranniku rahvas soovib, et taolise ürituse peaks korraldama ka Vancouveris.

On rõõmustav, et Hamiltonis on noorem põlvkond meie ühiskondliku tegevuse juhtijaks olnud mõnda aega. Nooremate aktiivsus on märgatav Vancouveris, Montrealis ja äsja hea uudisena ka Edmontoni Eesti Seltsis. Meie rahvatantsijate ja Evelyn Koop'i naisvõimlejad on Eesti nime väärikalt tutvustanud.

Liidu juhatuse kontakt Eesti Seltside ja teiste Liidu liikmesorganisatsioonidega üle Kanada ja kaugemalegi on olnud soe.

1978. a. jatkame Liidu tegevust noorema järelkasvu rakendamise suunas. Jaanuaris algab kõnekursus noortele. Hamiltonis ja Torontos teostuvad aasta esimesel poolel noorte nõupäevad aktuaalsete küsimuste arutamiseks ja uue põlvkonna ergutamiseks eesti ühiskondlikust mitmepalgelisest tööst innukalt osavõtuks.

Kevadel korraldame Trentis II ühiskondliku seminari.

1978. a. teeme tõenäoliselt vähemaid struktuurilisi täiendusi Liidu põhikirjas, et ka meie väiksemad keskused ülemaaliselt Liidu organites efektiivsemalt saaks kaasa rääkida. Tahame koondada eksperte mitmesugustelt aladelt, et nende nõuandeid eesti ühiskonnas rakendada. Üldiselt tahame otsida uusi ja paremaid meetodeid eestluse säilitamiseks ja tuleviku plaanitsemiseks.

Usun, et meie rahvuslik tõus või mõõn oleneb tuleviku isetegevuse pidevalt paremuse poole püüdlustest ja noorte osavõtu ulatusest. Soovin näha, et eestlased üle maa koonduks meie kohalike Eesti Seltside ja teiste organisatsioonide liikmeks ning neid ka majanduslikult rohkem toetaks.

Tüürimehi ja valvureid tuleb vahetada, et noortele võimaldada kogemuste saamist ja nende aktiviseerimist. Kuigi meie tulevikuteed lähevad kitsamaks, vaatan ma siiski lootusrikkalt tulevikku ja soovin kõigile õnnelikku ja edurikast uut aastat.

Ungari vabastas kolm noort

Ungari kommunistlik valitsus keeldus laskma Ungarist lahkuda kolmel lapsel, kes 11 aastat tagasi tervisliikel põhjustel saadeti Ungarisse. Nende vanemad olid Ungari ülestõusu ajal lahkunud oma kodumaalt ja saatsid lapsed Ungarisse vanaema juurde. Kõik katsed neid tagasi saada jäid tulemuseta. Nüüd järsku lubati neil Kanadasse oma vanemate juurde tulla. Üks poistest on juba 19 aastane, teine 17-ne ja tütar 13-ne aastane.

EESTI LIIT KANADAS
TORONTO EESTI SELTSI
ja EESTI MAJA TORONTOS
korraldusel
Loeng:
Toitlus ja ülekaalu probleemid
Neljapäeval, 5. jaanuaril, kell 8 õhtul Eesti Majas.

TORONTO VANA-ANDRESE KOGUDUSE
TULUÕHTU
laupäeval, 14. jaanuaril 1978 kell 6 õ.
Vana-Andrese kiriku saalis
PIDULIK ÕHTUSÖÖK. ★ Huvitav eeskava
Esinevad:
INGEMAR KORJUS, ANDRES RAUDSEPP, TIINA KIIK, PEETER TAMMEARU, ÄRNI KÄÄRID.
Pääsmed endiselt $25.00 isikult, pensionäridel $15.00. Pääsmed palutakse omandada nõukogu liikmeilt või tel. 244-9270 hiljemalt pühap., 8. jaan. 1978.

UUENDAGE „MEIE ELU" TELLIMINE UUEKS AASTAKS.

AASTAVAHETUSEKS 1977/78

Kui vana ära saadame ja tulevasse astume, siis teeme seda teadmises, et tuleviku lõikus oleneb mineviku külvist. Olenemata isiklikust rahulolust või rahulolematusest aastal 1977 domineerivad üldühiskondlikud tegurid, mis omavad tähenduse igale indiviidile meil ja mujal. Sest nendel, kellel on hästi läinud, võib hakata halvemini minema ja need, kellel halvasti on läinud, ei näe paranemist. Nii viime lahkuva aasta pessimismist suure annuse endaga kaasa algavasse aastasse ja isegi järgnevaisse.

Spetsiifiliselt huvitavad meid kolm tegurit: 1) majandus, 2) Kanada tervikluse küsimus ja 3) inimõiguste probleemid.

Majanduse osas Kanadas ja mujal ei ole poliitilised juhid suutnud välja tuua ühtegi konstruktiivset ideed, mis rattad uuesti käima paneksid ja normaaloludele tagasi viiksid. Tööstus töötab osalise kapatsiteediga, rahakursid langevad ostuvõimelt, aktsiaturg on passiivne, tööpuudus süveneb ja inflatsioon võimutseb. Ostjaskond siseturgudel hoiab kinni oma säästudest teadmatusest kui kauaks neist peab jatkuma, et eluga edasi minna.

USA presidendil ja Kanada peaministril puuduvad ideed ja arusaamad praktilisteks sammudeks üheltpoolt ja puudub otsustusvõime riigiaparatuuri kulude kokkuhoiuks teiselt poolt. Kui P. E. Trudeau suvatseb ainult julgustavate sõnadega usaldust äratada majandusliku tuleviku vastu, nagu ta seda alles eelmisel nädalal tegi, siis on need ainult tühised sõnad õhku. Majandust ei tervendata sõnade, vaid tegude ja tööga ja tagatisega, et riik ei neela jällekordselt inimeste töö praktilisi tulemusi maksukoorma näol.

Ottawas loodetakse ikka elanikonna rahulikule lojaalsusele ja sellest tulenevale võimu kindlusele — ükskõik millise hinnaga. Kuid selle hinnaks on ligemale 1 miljon töötut, kes on viimase paari aasta jooksul näidanud imetlusväärset kannatlikkust, mis võib oma ülempiiri saavutada. Seda ülempiiri paljud otse kardavad ja on hirmul siis, kui töötute massid oma senise rahu kaotavad ja omalkäel ja kerkiva ässituse tulemusel senisest kõvemat häält kuulda lasevad.

Kanada tervikluse küsimused on ohtlikud kõigile ja vajavad kõige lähemat tähelepanu. Kuid ka siin valitseb ideede või julguse puudus, et Kanadat koos hoida. Samal ajal on valitsusel kõik instrumendid ühtluse hoidmiseks olemas, kaasa arvatud ka põhiseaduse ümberkujundamise võimalus, et määrata maa territoriaalset ja poliitilist solidariteeti. Tegutsemise puudus tuleneb loogilise järeldusena ideoloogilistest hoiakutest rahvusvahelisel areenil, kus läbikäimise küsimustes sekkutakse pragmatilistest kaalutlustest ja mitte põhimõttelistest alustest.

Inimõiguste probleemide lahendus, kui põhimõtteline küsimus, ei ole edasi jõudnud. Kui ei soovita majanduslikku läbikäimist, krediite ja otsetoetusi sõltuvaks teha põhimõttelistest küsimustest, siis jääb valitsema poliitiline ebaselgus ka selles sfääris. Ometi on need probleemid päevakorrale kerkinud president Carteri suu läbi, Belgradi konverentsil ja ka Kanada valitsuse hoiakuis. See on küll teoreetiline edusamm, mis on kaugel praktilistest lahendustest.

Lõppeva aastaga kõneldakse arvatavasti palju lõpuks rahuprobleemist, seda eriti Lähis-Ida rahupüüdlustes Iisraeli ja Egiptuse vahel. Ometi on see vaid püüdlus likvideerida ühte tulekollet, kuna suurem kõikidest jääb ähvardavalt püsima. Selleks on suurvõimude kestev konfrontatsioon, mille kujunemine või mittekujunemine sõltub suurel määral kolmest esimesest lahendusest või ummikust: majandus, Kanadas Quebec ja rahvusvahelises ulatuses inimõiguste restaureerimine.

Aastavahetuse südaööl võime küll üksteisele klaasi tõsta koos heade soovidega. Kuid meie sügavama palve pühendame selleks, et poliitilisi rahvajuhte õnnistaks mõistuse ja ettenägelikkusega, et nad külvaksid seemne, mis hakkaks kord vilja kandma.

V.

KAASMAALASED

Laenu vajaduse korral kasutage TORONTO EESTI ÜHISPANGA mõõdukaid laenuintressimäärasid.

HÜPOTEEKLAENUD ..... **9.5% aastas**
Intressid arvestatakse veerandaasta viisi laenud on lahtised

PERSONAALLAENUD ..... **10.2% aastas**

Personaallaenud on laenuvõtja surma ja jäädava töövõimetuse puhul kindlustatud $10,000.00 ulatuses.

ÜHENDUSES ON JÕUD

AKTUAALSEL TEEMAL

BALTI RIIGID, LÕUNA-AAFRIKA JA LÄHIS-IDA

USA vabariiklasest senaator Robert Dole tõstis Belgradis üles N. Liidu illegaalse Balti riikide okupatsiooni ja saatis N. Liidu peadelegaat J. Vrontsovile kirja, milles ütles, et tuntakse muret K. Mätliku, M. Kiirendi, S. Soldatovi ja A. Juskevitsi pärast Siberi vangilaagris. J. Vrontsov ainult imestas, et ameeriklane sellist vana asja veel meelde tuletab. Kui meenutame, et samal ajal meie Kanada oma peaminister P. E. Trudeau kiitles parlamendis, et Kanada ajab kuldset äri terrori- ja mõrvasüsteemidega, kui teeb kõiki võimalikke takistusi parempoolse Lõuna-Aafrika mitmerassi maaga kaubavahetusele. Selles olukorras on nagu üheks aja märgiks kahe põlise verivaenlase Egiptuse ja Iisraeli rahuläbirääkimised, mis ei ole mitte paljas kõmu, sest Sadat—Begini rahu toetab president J. Carter kõigest jõust, et oma prestiishi oma rohkete vaenlaste ja liitlaste juures sellega tõsta.

N. Liidu delegaadid pidid suurest üllatusest jääma keeletuks, kui USA viimastel presidendivalimistel napi häältearvuga läbikukkunud abipresidendi kandidaat vabariiklane senaator Robert Dole Belgradi konverentsil tuletas venelastele meelde, et N. Liit okupeerib seadusvastaselt Balti riike ja USA Kongress ei ole kunagi tunnistanud Balti riikide inkorporeerimist N. Liitu. Seda otsust ei ole muutnud ka Helsingi kokkulepe. On iseloomulik, et R. Dole väiteid kinnitas ka USA peadelegaat Belgradis A. Goldberg. N. Liidu peadelegaadil ei olnud sellele muud vastata, et kes vana asja enam meelde tuletab. Pealegi hääletasid Moskva poolt okupeeritud Balti maad vene tääkide survei ise kommunistlikud valitsused seal ametisse.

Senaator R. Dole saatis veel vene peadelegaadile Belgradis kirja, kus märkis, et tuntakse suurt muret Tallinna protsessil paljudeks aastateks Siberisse mõistetud Kalju Mätliku, Mati Kiirendi, Sergei Soldatovi ja Arthom Juskevitsi pärast. Nad mõisteti orjalaagrisse sellepärast, et saatsid kirja Liitunud rahvaste organisatsioonile, kus nõudsid vabadust ja iseseisvust venelaste poolt okupeeritud Eestile ja inimõigusi, nida Brezhnev Helsingis ise oli lubanud. N. Liit sooritab järjest uusi vägivallaakte kogu maailmas ja imestab siis, kui sellist vana asja nagu Balti riikide okupeerimist talle juletakse meelde tuletada. Kahjuks vaikivad selle maa lehed R. Dole jutu täielikult maha. „Sun'is" leidus küll osa A. Goldbergi jutust Belgradis, kuid seoses ühe vangistatud juudisoost mehega — Shchranskiga.

Kuid kui tänapäeva kommunistlike terrori ja mõrvarezhiimidele sõbralikku meeleolu arvestada, siis tuleb tõesti imestada, et senaator R. Dole Balti küsimuse Belgradis sellisel kujul üles tõstis. Kanada lehed kirjutavad, et Kanada teeb äri kõikide mõrva ja terrori-rezhiimidega. Terasetööliste ametiühingud kaebasid hiljuti, et neid ähvardab tööpuudus, sest P. E. Trudeau valitsus oma toetustega ehitab Kuubale suurt terasetööstust. Samal ajal teatas välisminister D. Jamieson, et Kanada kutsub Lõuna-Aafrikast ära oma kaubandusnõuniku ja valitsus teeb kõiki võimalikke takistusi kaubavahetuseks Lõuna-Aafrika parempoolse rezhiimiga, milline ajab mitmerassi poliitikat. Opositsioonijuht Joe Clark märkis, et liberaalide valitsusel on üks poliitika Lõuna-Aafrika mitmerassi rezhiimi suhtes ja teine poliitika nende maade suhtes, kus valitseb terror ja vägivald. P. E. Trudeau kiitles, et terrori ja mõrvasüsteemidega ajame küll kaubavahetust ja teeme äri. Kuid Lõuna-Aafrikaga meie äri ei tee. Ainukeseks vabanduseks tõi P. E. Trudeau ette, et endine peaminister J. Diefenbaker on juba 17 aastat tagasi nõudnud Lõuna-Aafrika Commonwealthist väljaheitmist.

Kuid J. Diefenbaker ei jätnud vastust võlgu, vaid ta märkis, et see on odav löök L-Aafrikale otse näkku. P. E. Trudeau otsib sõpru F. Castro ja tema kommunistliku rahvusvahelise brigaadi ridadest. Selle poliitika eesmärk on väärismetalliderikast Lõuna-Aafrikat kiiresti viia N. Liidu mõjusfääri. Kanada see vastuolaline poliitika kahjustab rohkem Kanadat, kui Lõuna-Aafrikat, sest Kanada eksporteerib sinna peamiselt põllutöömasinaid ja muid tööstuse saadusi ja hulga töölisi jääb Kanadas nüüd ilma tööta. Hoopis erineval seisukohal on liberaalide poole ülejooksnud kaubandusminister Jack Horner, kes märkis, et äri on äri ja Kanada äritseb kõikide riikidega, vaatamata nende riikide riigikorrale. Toodi ette, et enamikus Aafrika mustade riikides valitseb kohutav terror ja vägivald, nagu Ugandas Idi Amini diktatuuris, kuid sellepeale vaatamata äritsetakse nendega.

Ainukene paikkond kus praegu puhuvad kuumad rahutuuled on Egiptus ja Iisrael. Iisraeli peaminister M. Begin viibis Washingtonis ja J. Carter andis talle ja tema rahuplaanile kaasa oma õnnistuse. Iisraelil ei ole kerge kümneid aastaid okupeerida tohutuid Siinai kõrbealasid. Tänapäeva moodsate relvade, rakettide, lennukite ja tankide juures on küsitav, kui suurt abi on sellest kõrbealast. Iisrael loovutab selle neutraalseks territooriumiks. Ta annab ka Jordaania jõe läänekaldal elavatele araablastele autonoomia. Kuid see piirkond jääb Iisraeli kaitsta. Rohkem kui 30-ne miljonilise Egiptuse tõmbamisega oma leeri on jäänud Iisraeli naabreist ainult Süüria ja tema mõju all olev Liibanon vaenulikku leeri. Jordaania keeldus Kairosse tulema ainult sellepärast, et ta kaotaks siis vahemehe osa Iisraeli ja üleiäänud Araabia riikide vahel.

Kuid Sadati-Begini rahu toob uue olukorra Lähis-Itta. USA ja rikaste Araabia riikide kapital rakendab Egiptuse suured massid tööle ja elu hakkab liikuma suures kaares. Ainukene küsimus on, et mis teeb Moskva, kuna Moskva ree peal on Süüria, Iraak, Liibua ja Lõuna-Yeemen, kes katkestasid diplomaatilised vahekorrad Egiptusega. Igal juhul on tegemist väga vastuolulise rahuofensiiviga.

AJK

SAKSA LEHED

On terror juba unustatud?

GEISLINGEN (ME) — Selle pealkirja all kommenteerib vaidlusi Saksa Liidupäevas terrori vastu võitlemise seaduste kehtestamise üle paljulocatav päevaleht „Bild":

„Hea uudis terroristidele. Rangem karistuskoodeks jookseb arvatavasti „ojast alla".

Politseivalve karistuse kandnud terroristide üle, valikadvokaatide kõneluste kontroll terroristidega, suured haarangud elamublokkides — kõik see näib SPD ja FDP (valitsuskoalitsiooni parteid. -kk märkus) tõttu nurjuvat, kes jällegi kapituleeruvad oma pahempoolsete rahvasaadikute ees.

Pärast iga terroriakti lähevad kõik terrorit ohutuna nägevad esialgul varju. Siis nad seletavad, et nad on eksinud ning tõotavad edaspidi oma kaastööd terrorismi vastu võitlemiseks. Kui kodanike ärevus on vaibunud, on nad jälle platsis, et pidurdada kõiki energilisi vahendeid terrori vastu võitlemiseks.

Hanns-Martin Schleyer pidi surma. Oli tema ohver meie riigile asjatu?"

-kk

EESTI SIHTKAPITAL KANADAS
MEIE ÜHISKONNA
TEENISTUSES.

EESTI MAJA
958 Broadview Ave.
Toronto. Ont. M4K 2R6

Oleme ülesehitajad

EESTI ÜHISKONNA KILLUSTAMIST EI SAA TOETADA

Võitlejajte Ühingute Liidu esimehe Kalju Tori eestavahetuse jutuajamine „Meie Elule"

— Teie kätte on koondatud kaks tähtsat ülesannet, Võitlejate Ühingute Liidu ja Toronto Eesti Võitlejate Ühingu esimehe kohad, mis on selle põhjuseks?

— Mind valiti Kanada Võitlejate Liidu esimeheks juba varem, kuid 2 aastat tagasi pandi mulle ka Ühingu esimehe koht, et Ühingu 25-le juubelile ja E. V. 60-le juubeliaastale vastuminnes näidata eesti sõjameeste ühtlust ja terviklust. Teise Maailmasõja vabatahtliku ja tol ajal noorukina esiten seda võitlejate sugupõlve, kes möödunud sõjas läksid võitlusse kodumaa vabaduse eest ainult ideelistel põhjustel.

— Mida loete möödunud 25-e aasta jooksul võitlejate suuremaks saavutuseks?

— Minu arvates on see suurel määral Kanada võitlejate teene, eesotsas Vabadusristi kavaleride ja Teise Maailmasõja võitlejatega, et Kanada ja Toronto eesti ühiskonda peetakse ülé maailma laialipillatud eestlaste seas kõige rahvuslikumalt meelestatuks. Võitlejad on need, kes mööodunud 25-e aasta jooksul ainukese eesti organisatsioonina on püüdnud Eesti ajaloo heroilisemaid sündmusi, nagu Vabadussõja imet ja Eesti iseseisvuse suurt ja imeväärset rahvuslikku ja riiklikku ülesehitustööd väärikalt esile tõsta. Selleks korraldasid sõjamehed igal aastal Vabadussõja alguse tähistamiseks Vabadusvõitluse nädala. On korraldatud rahvusväeosade asutamise juubeleid ja Tartu rahu mälestuspäevi suurte kontsertaktustega, millest tuhanded eestlased on osa võtnud. Võidupüha on olnud meie korraldatud senini nii Devils Elbows ja mujal. On korraldatud kaks sõjameeste ülemaailmset kongressi. Peale selle oma aastapäevi, suvepäevi. Nende saavutuste dokumenteerimiseks töötab 25-da juubeli albumi toimetus vastava trükise koostamisel. See suur töö on tõhusaks vastukaaluks neile, kes otsivad ainult iludusvigu iseseisvuse ajast ja nimetavad eesti riigijuhte diktaatoriteks jne. Oleme oma ridadest kustutanud need, kes on külastanud N. Liitu ja eksinud sõjameeste Kongressi otsuste vastu.

— Hiljuti toimusid läbirääkimised R. Kreemi killemängude toimkonna ja ühingu juhatuse vahel ühise ürituse korraldamiseks Võidupüha ajal?

Läbirääkimised toimusid, kuid need ei andnud meist mitteolenevatel põhjustel tagajärgi. Võidupüha korraldamise asjas on kõikumatuks juhiseks ühingu peakoosoleku avalik resolutsioon, mille järele eesti vana rahva traditsiooni Jaanipäeva ja Võidupüha ajal korraldatava ürituse üldnimetuseks olgu Võidupüha, mitte halva tähendusega killamängud. Võitlejad olid senini Võidupüha korraldajad ja killustajad ja sissemurdjad on killamängijad, mitte meie. Kuid siin on tegemist ulatuslikuma sissemurdega. R. Kreem nõudis Montrealis sümpoosiumil üldvaliniste korras valitud EKN-u ja lehes isegi Kanada Senati ümberkorraldamist. Sellist ühiskonna pihustamist ei saa sõjamehed toetada. Usun eestlusse ja eesti rahva elujõusse ja loodan kõikide rahvuslikult mõtlevate eestlaste kaasabile. Nende mõtetega läheme optimistlikult vastu uuele aastale.

Hoia Jumal Eestit, meie kallist kodumaad ja eesti rahvast!

„Inimõiguste kodupaikk" Ida-Saksas

GEISLINGEN (ME) — Inimõiguste Päeva puhul 10. dets. serveerisid Ida-Saksa marionetid sajandi aprillinalja, väites et Ida-Saksamaa olevat „inimõiguste tõeline kodupaik". Samal ajal on üldiselt teada, et Ida-Saksa kommunistlik rezhiim on üks kõige jõhkramaid kogu idablokis. Siinkohal tarvitseb ainult meenutada häbimüüri Berliinis ja surmavööndit idatsooni läänepiiril.

SED parteiorgan „Neues Deutschland" avaldas jultunud vale ja vassimise, et „DDR"-is olevat inimene, tema heaolu ja väärikus kõigi ühiskondlike rüngimuste keskpunktiks. Samaaegselt kritiseerib leht, et kõik lääneriigid pole veel alla kirjutanud Helsingi kokkuleppe inimõiguste konventsioonile. Kommentaarid ülearused.

Iga uus „MEIE ELU" tellija aitab kaasa sisukamale ajalehele.

SURMASÕIT 1977

Läinud aasta oli surma suhtes eriti rikas, võib ütelda otse rekordiline. Alljärgneva nimistuga mälestame veelkord neid, kelle kohta ilmusid leinakuulutused, või mõned juhuslikud teated, samuti kogudustelt hangitud andmeid. Iga kadunu nimele järgneb ta vanus (täisaastates) ja elu- või matuse koht.

Boris Aaspere — Vigala, Eesti; kol. ltn. Karl Abel, 92 — Uppsala; Alide Adamson 97 — Tallinn; August Adelfeldt 72 — Vancouver; kirjanik Artur Adson, 88 — Stokholm (surn. dets. 1976); Edgar Adamson, 77 — San Francisco; Salme Adler — Tallinn; Mihkel Alas, 79 — Florida; Agnes Amijärv-Oissaar, 68 — Tallinn; Albert Apollo, 70 — Eesti; Mihkel Algo, 68 — Göteborg, Rootsi; Eha Assor — Toronto; Karl Astok, 72 — Toronto; Leida Asu — Stokholm; Edward Aun, 70 — Kettleby, Ont; Alfons Berg, 57 — Toronto.

Karl Grühn, 70 — Niendorf, Ostsee; major Claes Gripenberg, 65; Karl Grünthal, 83 — Dundas, Ont.

Helga Eelsaare — USA (surn. dets. 1976); Aldo Eelsaare, 66 — USA; Jaan Eier, 57 — Toronto; Joonas Eistrat, 87 — USA; Artur Ernits, 76 — New Jersey (USA); Elmar Etverk — Saatsi (Eesti); Marie Evard — Durban, L-Aafrika; Alice Foog — Nürnberg, Saksamaa.

Arthur Haablahe — Rootsi; Katrina Hamm, 89 — Toronto; Johannes Hansmann, 94; Erik Heinman, 60 — Tallinn; Sonja Maria Hint; Anna Hõbe, 89 — Saaremaa; Hans Horn, 51 — New York.

Arnold Ivandi, 57 — Toronto; Helmi Ignajev, 64 — Eesti; August Jaakson, 78 — St. Catharines; Luise Jalakas, 81 — Toronto; Frieda Jaason — Sydney; Hulda Jalakas, 73 — Scarboro (Toronto); Hans Juudas, 65 — Toronto; Silvia Jõks, 56 — Toronto; Arnold Ivard, 53 — Stokholm. ltn. Boris Kaasik, 62 — Toronto; Juhan Kaarlimäe, 76 — Tallinn; Salme Kalep — Pärnu; Alfred Kalmet, 76 — Rootsi; Efimi Kauber, 69 — Toronto; Edgar Kangur; Laura Kampus, 76 — Toronto (surn. dets. 1976); kirj. Agu Kask, 70 — Stokholm; Ida Kasak — Lakewood; Selma Kansa — Flint, Michigan; Johannes Kadai, 71 — Toronto; Milvi Kajaste, 45 — Hamilton; Irja Kallas — Sudbury; Charles Kertchner, 81 — Toronto; Kristine Kertchner, 89 — Toronto; Hilda Keskküla, 84 — Toronto; Ivar Keddis, 47 — Vancouver; dr. med. Märt Kilk, 49 — S. Francisco; Hendrik Kirik, 64 — Bracebridge (maet. Torontos); Juho Kõggel, 68 — Toronto; Eugen Kommissaar, 62 — Toronto, Benno Koppel; Valentin Kokla, 72 — Toronto; Therese Kolt, 81 — Espanola; Mai Kaja Kork — Greenbet Md. USA; Katarina Kolk, 89 — Toronto; Johannes Koppel, 88 — Tallinn; Handu Kari, 72 — Florida; Armiide Kuuse — Viljandi; Helmi Kukk; Mihkel Kuld, 75 — Toronto; Erich Kurss — Stokholm; Endel Kuuskand, 55 — Toronto; Klara Koppel, 80 — Pärnumaa; Jüri Köster — New York; Martin Köstner — Göteborg; Arvo Kõks, 53 — Orebro, Rootsi; Nora Külm, 67 — Toronto; Lydia Klaas, 63 — Toronto; Taimi Kruusmaa, 30 — Toronto; Johannes Kruusvall, 79 — Preston (Kan.); Ado Kõrgemets, 88 — Toronto; Olga K. Klaus, 93 — Settler, Alberta; Aleksander Krabi, 82 — Haapsalu; Aleksander Kreek, 63 — Toronto; Mea Krims — Rootsi; Luise Kobin, 82 — Toronto; Liisa Krein, 92 — Toronto; Liisa Käer; Milvi Kajaste, 45 — Hamilton; August Kõhelik, 80 — New York (surn. dets. 1976); Niini Kotkas, 57 — Sao Paulo; Hilda Koppel, 60 — Toronto; Arnold Kärner, 67 — Toronto, Alfred Kääramees, 59 — Toronto; Erna Keddis — Vancouver (surn. 1976).

Aleksander Laan, 89 — Ohio; Evi Laanep — Göteborg; Kaljo Laanemets, 53 — Toronto; Peeter Laanemäli, 27 — Austraalia; Tiit Lahtmäe — Tallinn; Adolf Lahe, 66 — Montreal; Paul Laisaar — Toronto; dr. Lembit Lainvee, Hans Laur, 77 — Tallinn; Adolf Lauba Tallinn; Ida Leht — Kuressaare; Mathilde Lemba, 88 — Montreal; Marlise Lehtmets — Media, USA; Mari Leius, 77 — Port Credit, Ont.; Edgar Leyden, 64 — Augsburg, Saksamaal; kapt. Edgar Lepp — Peterboro, Ont.; Helmi Lepik, 71 — Toronto; Maria Lidge; Georg Liideman, 78 — Toronto; Oskar Linde, 70 — Toronto; Selda Lilleberg; Erika Linde, 61 — Vancouver; Artur Lillefors, 74 — Kanada; Karl Lindmaa, 74 — Stokholm; Alide Loorits, 81 — Toronto; Helena Loodus, 80 — Toronto; Udo Loigom, 66 — Dieburg, Saksamaal; Aleksander Luup — Norrköping; Brigitta Luiga — USA (surn. dets. 1976); Voldemar Luik, 80 — Brampton; Paul Lukas, 55 — Toronto; Aleksei Lõugas, 81 — Västerik, Rootsi; Oskar Lövi, 75 — Montreal; Viktor Läkk — Toronto; Kaarel Lapimaa, 53 — Tallinn; Osvald Meivel, 70 — Sao Paulo.

Alfriede Maasik, 80 — Vancouver; Merike de Magoss, 40 — Ontario; Arvi Maitsalu, Eric Masepp, 61 — Sydney, Austraalia; Mart Mandri; Linda Maurer; Auli Meiusi, 74 — Sydney, Austraalia; Alfred Meshin; Juhan Mets, 90 — Erastvere; Felicia Mikk-Pärlin, 63 — Winnipeg; kpt. Magnus Mikenberg — Toronto; Magdalena Milvand, 73 — Toronto (surn. dets. 1976); Sulev Moks, 52 — Toronto; Meeme Mägi, 74 — New York (surn. dets. 1976); Rutar Mägi, 69 — Detroit; Hilda Mölter; Lola Vera Metsaots, 55 — Toronto; Mart Meiusi.

Gustav Nelend, 69 — Edmonton; Bernhard Nelberg, 77 — Toronto; Ottomar Niggol, 88 — Surrey, Br.C.; Emilie Nigol, 91 — Tartumaa; August Niit, 85 — Steiner, Ont.; Vladimir Niit, 70 — Toronto; Marie Nõmm — Montreal; Irmgard Olev, 44 — Tallinn; Willy Neuendorf — Winnipeg.

Edward Ogga — Albany, Kalifornia; Ferdinand Olt, 76 — Göteborg; Aleksander Otis, 65 — Toronto.

Miina Paju, 68 — Kuusnõmme (surn. dets. 1976); Erich Paju; Sergei Padu, 69 — Norrköping; Heino Pabstel, 63; Marie Pabstel; Evald Paulberg; Vera Pavski, 91 — Hamilton; Juhan Papp, 56 — Buffalo; Helene Paris — USA, Illinois; Jaan Peda, 95 — Montreal; Miia Peterson — Tallinn; Herman Peterson — Toronto (Scarboro); dr. Siima Perendi — Austraalia; õp. Helmut Piir, 52 — Vancouver; Leonhard Pint, 66 — Thunder Bay; Anna Paikre, 92 — Tartu; Gustav Pimberg — Boras, Rootsi; Valter Piiber — Eesti; Liisa Poobus, 58 — Kihelkonna (Saaremaa); Helene Petermann, 84 — Toronto; Renate Poom — Göteborg; Dagmar Piliste, 56 — Valter Puidak, 79 — Eesti; Alma Poola, 69 — Huntsville; Julius Pullerits, 90 — Eesti (Virtsu); Kaarel Puusaar, 73 — Toronto; Helene Purre, 71 — Rootsi; helilooja Riho Päts, 77 — Tallinn; Salme Puhkason — Vancouver; Alide Põld, 63 — S. Ste. Marie; Kustas Põldmaa, 80 — Eesti; kpt. Leonid Prees, 57 — Saksamaa; Martin Pruuli, 77 — Virumaa; dr. Henn Ruetman, 56 — Damascus; dr. Lembit Puusepp — Harmosand, Rootsi; Johanna Päts, 87 — Toronto; Ingrid Poom, 57 — Toronto; Raimund Pakassaar (surn. 1976).

Alma Raedla, 83 — Toronto; Mihkel Raedla, 93 — Toronto; Jüri Raik — Kihelkonna. Eesti; Ella Rannik, 91 — Mississippi; dr.med. Lydia Riesenkampf, 83 — Reutlingen, Saksamaa; Johan Randvere, 90 — Võru; Emma Rannamets, 77 — Toronto; Heino Reio, 73 — Hamilton; Gustav Rava — Stokholm; Voldemar Reiman — (surn. dets. 976); Adele Reimann, 85 — Vändra; Victor Rebane, 67 — Hamilton; Leo Reisman — Brownsville, Texas, USA; Aleksander Riis, 80; Mihkel Riis, 83 — S. Catharines; Marie Roos — Tallinn; Elisabeth Roosen — Niagara Falls; Marta Roosa, 74 — Norrköping; Anna Rosin, 86 — Mustjala; Jaan Ridaia — Eesti; Renata Room — Jalajas; Leena Roos, 83 — Lihula; kirjanik Karl Ristikivi — dr. Henn Mihkel Ruetman, 56 — Damaskus; Hilda Rätsep, 72 — Toronto; Vally Roosileht, 72 — Toronto; Maria Rüütelmann; Elise Pärnits — Uulu, Eesti; Reginald Remmel, 81 — Toronto.

Elmar Saage, 69 — Thunder Bay; Marie Samarüütel, 79; Ferdinand Saukas, 68 — Sao Paulo; Armand Saunik, 62 — Toronto; Evald Sandre, 78 — Thunder Bay; Lembit Selberg, 52 — Toronto; Marta Sermat, 78 — Suure-Jaani; Artemon Sepp, 70 — Newmarket, Ontario; Juhan Sets, 62 — Toronto; Elmar Seppa, 74 — Stokholm; Heinrich Sillaste, 74 — Ridala; Jaan Siidra, 60 — Collingwood, Kanada; Miina Sinisalu, 86 — Norrköping, Rootsi; Toivo Sippa, 41 — Toronto; Voldemar Sisask, 56 — Tallinn; Sulev Sooviste, 65 — Toronto; Magdalena Soomer, 76 — Toronto; Arnold Soom; Mare Sütis, 73 — Toronto; Endel Hendrik Susi — Peterboro, Ont.; Miina Sulg, 88 — Kuressaare; Leo Suits — Toronto; dr. Johannes Sõrra, 77 — New York; Artur Schmuul, 62 — Sault. Ste. Marie; Miili Sorink-Pikner, 102 — Duncan, B.C. (surn. dets. 1976); Aleksander Sirkel — Toronto; Michael Stack, 53 — Toronto; Kalju Saar 65 — Toronto.

Tans Taalberg; Gustav Taimla; Andreas Tamm, 60 — Collingwood; Arnold Tamboom, 68 — Toronto; Leo Tamm, 60 — Toronto; Lydi Tamman — Austraalia; Sergei Tatar; Johannes Tavast — Rootsi; Alide Teesalu, 80 — Toronto; Robert Teene, 54 — Buffalo; Johannes Teder; Richard Teder, 72 — Stokholm; Vaike Tensuda-Orav — Bad Wiessee, Saksamaa; Eduard Tent; Osvald Tiit, 68 — Kiviojal, Udoras; Heino Tohver, 52 — Toronto; Anna Türk,

(Järg lk. 3)

RAHVUSKONGRESSI EELTÖÖD KÄIGUS

STOKHOLM („Meie Elu" kaastööliselt) — Kolmanda Ülemaailmse Eesti Rahvuskongressi korraldamise nõupidamiskoosolek toimus Eesti Majas Stokholmis. Koosolekul olid esindatud eesti kesksed organisatsioonid viieteistkümnest erikeskusest. Koos Rootsi Eestlaste Esinduskogu ja juhatuse liikmetega tõusis osavõtjate arv ligi poolesajale. Ülemaailmse Eesti Kesknõukogu tervituse andis koosolekule edasi Kesknõukogu peavolinik Euroopas Arnold Joonson, alalise asukohaga Heidelbergis, Saksamaal.

Nõupidamiskoosoleku avas Rahvuskongressi korraldava komitee esimees Mihkel Jüris, kes oma avakõnes rõhutas, et Ülemaailmse Eesti Kesknõukogu täiskogu oma otsusega 11. juunist k.a. tegi Rootsi Eestlaste Esindusele ülesandeks korraldada Eesti Päevade ajal 1980 kolmas ülemaailmne Eesti Rahvuskongress paguluses. Kõneleja tuletas meelde, et esimene Eesti Rahvuskongress peeti juuli alguses 1917 Tallinnas Estonia kontsertsaalis, kus võeti vastu Eesti riigipoliitilised tulevikukavad. Edasi andis M. Jüris ülevaate Rahvuskongressi korraldava komitee loomisest, selle täiendamisest ja praegusest koosseisust. Kuna eesti seltsid ja ühingud on läbi aegade nii kodumaal kui ka paguluses kannud kohapealset eesti seltskondlikku ja kultuurilist tööd, siis otsustas komitee pöörduda seoses Rahvuskongressi läbiviimise ja kavandamisega eeskätt kohapealsete eesti organisatsioonide poole.

Kolmanda Eesti Rahvuskongressi põhialuste kohta pidas ettekande Rootsi Eestlaste Esinduse juriidilise komisjoni esimees Osvald Viirsoo.

Vastavalt juriidilise komisjoni poolt väljatöötatud põhialuste raamkavale võivad Rahvuskongressist osa võtta rahvuskultuurilisel, rahvuspoliitilisel, usulisel, heategeval või majanduslikul alal tegutsevad eesti organisatsioonid vabas maailmas. Rahvuskongressi liikmeks võivad olla Ülemaailmse Eesti Kesknõukogu liikmed; Eestlaste asukohamaade keskesinduse liikmed kui keskesindus on liige Ülemaailmses Eesti Kesknõukogus; III Ülemaailmsete Eesti Päevade Peakomitee liikmed, asukohamaade komitee liikmed ja Rahvuskongressi korraldava komitee liikmed ning kohalikud eesti seltsid ja erialased eesti organisatsioonid kuni 50 liikmega annab ühe esindaja, 51—100 liikmega kaks esindajat ja üle 100 liikmega kolm esindajat. Üks isik võib esindada ainult üht organisatsiooni ja tal on üks hääl. Rahvuskongress toimub Ülemaailmse Eesti Kesknõukogu poolt heakskiidetud päevakorraga. Rahvuskongressi tegelikuks teostajaks on Rootsi Eestlaste Esindus. Rahvuskongressi esitatavad resolutsioonid ja soovitused saadetakse ühtlustamiseks Ülemaailmsele Eesti Kesknõukogule Rootsi Eestlaste Esinduse kaudu. Rahvuskongressi resolutsioonide vastuvõtmine toimub lõppkoosolekul.

Vastavalt Austraalia Eesti Seltside Liidu ettepanekule toimub Rahvuskongressi põhikorra lõplik vastuvõtmine ja kinnitamine Ülemaailmse Eesti Kesknõukogu täiskogu poolt detsembris 1978. Kolmanda Eesti Rahvuskongressi kokku kutsumine vastuvõetud põhikorra alusel järgneb jaanuaris 1979. Rootsi Eestlaste Esindusel tuleb omapoolne põhikorra ettepanek esitada järgmise aasta kevadel.

Järgnevalt andis

Rahvuskongressidest Torontos (1972) ja Baltimores (1976) analüüsiva ülevaate Rahvuskongressi korraldava komitee liige Ahti Pae.

Ta märkis, et esimese Rahvuskongressi ettevalmistamisele kulus kaks aastat. See viidi läbi ühe päevaga üldpleenumi korras. Teine Rahvuskongress erines esimesest nii ajaliselt kui ka vormilt. See toimus kolmel päeval ava- ning lõppkoosolekuga, kusjuures keskmine päev oli pühendatud töökoosolekule neljas eri töörühmas. Torontos olid esindatud 172 organisatsiooni 336 delegaadiga kümnelt erimaalt. Baltimores olid esindatud 144 organisatsiooni 255 delegaadiga üheteistkümnelt erimaalt. Mõlemi kongressi teemad peegelduvad vastuvõetud resolutsioonides, mis põhiliselt kannavad samu juhtmõtteid — kodumaaga ühtekuuluvuse deklareerimine, rahvuspoliitiline ülesanne võitluse jatkamisel Eesti maa ja rahva vabastamiseks, venestamise vastu võitlemine ning sisemise jõudluse koondamine.

Järgnesid organisatsioonide esindajate sõnavõtud III Eesti Rahvuskongressi kujundamise kohta. Seisukohti ja soove esitasid eriti kongressi põhialuste ning kongressi ajalise ja sisulise kavandamise osas Elmar Aibast ja Evald Lilleste (Göteborgi Eesti Selts), Eralt Art (Borosi Eesti Seltsi), Arnold Luht ja Adolf Yllö (Uppsala Eesti Klubi), Jaan Õunap (Västerosi Eesti Ühing), Voldemar Krüppelman (Uppsala Eesti Selts), Mart Kiiver ja Juhan Oidermaa (Eskilstuna Eesti Selts), Johannes Mereväli (EELK Lõuna-Rootsi-Kogudus ja Kopenhaageni Eesti Selts „Eesti Kodu") j.t. Rootsi Eestlaste Esinduse esinduskogu, juhatuse ja Rahvuskongressi korraldava komitee poolt võtsid sõna ja vastasid esitatud küsimustele Mihkel Jüris, Olaf Muruk, Annus Estra, Ants Kippar, Ahti Pae, Feliks Kello, Priidu Pukk j.t.

Nõupidamiskoosolek võttis vastu järgmise resolutsiooni:

„Rootsi erikeskustes tegutsevad eesti seltsid, ühingud ja kogudused kui kohapealset eesti seltskondlikku ja rahvuskultuurilist tegevust kandvad organisatsioonid, kogunenud 12. novembril 1977. a. Stokholmi Eesti Majja I II Eesti Rahvuskongressi korraldamise nõupidamiskoosolekule, peavad vajalikuks:

— **et III Ülemaailmne Eesti Rahvuskongress korraldataks Ülemaailmsete Eesti Päevade ajal Stokholmis 1980. aastal samadel alustel, nagu toimusid Rahvuskongressid Toronto 1972 ja Baltimores 1976.**
— **et III Ülemaailmse Eesti Rahvuskongressi korraldamisel lähtutakse Eesti Rahvuskongressi korraldava komitee poolt esitatud põhialustest koos nende paranduste ja täiendustega, mida Ülemaailmne Eesti Kesknõukogu ja viimase liikmesmaade keskorganisatsioonid vajalikuks peavad.**
— **et Eesti Rahvuskongressi korraldav komitee jatkab III Ülemaailmse Eesti Rahvuskongressi ettevalmistavat tööd arvesse võttes Ülemaailmse Eesti Kesknõukogu, viimase liikmesmaade keskorganisatsioonide ja Rootsi erikeskustes tegutsevate eesti seltside, ühingute ja koguduste soove ja seisukohti.**
— **et Eesti Rahvuskongressi korraldav komitee informeerib Rootsi erikeskustes tegutsevaid eesti seltse, ühinguid ja kogudusi III Ülemaailmse Eesti Rahvuskongressi organiseerimistöö käigust.**
— **et Eesti Rahvuskongressi korraldav komitee kutsub III Ülemaailmse Eesti Rahvuskongressi raamkava selgumisel kokku uue nõupidamiskoosoleku.**

Surmasõit . . .

(Algus lk. 2)

76 — Toronto: Hans Truuse; Johannes Turro, 53 — Monheim, Saaremaa; Vidrik Troon, 82 — Stokholm; Laine Tuvi, 49 — Toronto; Enrik Tõnisson — Nyköping; Uku Tähiste, 62 — Toronto.

Lembit Uuetoa — Rhode Island, USA; Richard Uder, 91 — Kalifornia; dr. Ferdinand Utt, 67 — Stokholm; Johannes Uusland, 76 — Rootsi; Hardy Unt, 56 — Austraalia; kpt. Johannes Unt — Los Angeles; Alide Umb — Eesti; Anna Vaarmets — Kuressaare; Joosep Valvur, 93 — Tallinn; Aleksander Vare; Maria Varki; Helena Vanatoa, 75 — Miami Beach (surn. dets. 1976); Helga Veidenbaum, 64 — Toronto (surn. dets. 1976); Helene Veevo, 84 — Hiiumaa; Helena Marie Veer, 97 — Toronto; Karl E. Viilu — New York; Lehte Vester, 33 — Connecticuti, USA; Jüri Viinamäe, 69; Hedda Vichmar — Toronto; Erich Veski, 52 — Orillia, Ont.; Helene Winter, 74 — Tallinn; Jaak Viirlaid, 69 — Hamilton; Heino Visse, 52 — Lakewood; Olga Wool, 92 — Toronto; Alfred Vosmi, 93 — Rootsi; Ida Värnomasing, 88 — Rõuge (Eesti); Maria Vuht, 87 — Toronto; Oskar Väli, 78 — Toronto; Eufrosine Võsu, 87 — Toronto; Elisabeth Vasni — Durban, L-Aafrika; Voldemar Vahtula, 74 — Toronto; Arnold Voltre, 69 — Toronto; Johannes Viin, 67 — Toronto, Markus Vasila, 5 — Toronto.

EESTI KINNISVARADE VAHENDUS

UNO MANKIN

Toronto Real Estate Board'i liige

Oleme kolinud UUS AADRESS ON: 2670 A. YONGE ST.

Sissekäik Lytton Blvd-ilt.

Tel. 487-4477.
Kodus Tel. HI 7-2017

Sõbralik ja õiglane teenimine.

H. KIRIK INSURANCE AGENCY

23 WESTMORE DR.
SUITE 404, REXDALE,
Ont. M9V 3Y7 — Tel. 745-4622

KOLIMISMÜÜK

Kolime suurematesse ruumidesse ja müüme laosoleva kauba hinnaalandusega. 15 prefab palgist sauna 2" x 6" seedri palkidest ja kokkupandavad 2—3 tunni jooksul. Igas suuruses.

30% hinnaalandust jaemüügi hinnast.

Samuti 1 „showpiece" 6½' x 10' (5' x 6½' saun pluss riietusruum 5' x 6½' koos 5 kw. soojendajaga) reg. hind $2,820.— nüüd $1,500.—. Müük lõpeb 15. jaan. 1978.

FINNISH CUSTOM SAUNA CO.

127 Monville Rd., Scarboro — Äri telef. 757-4700
Õhtuti 266-3978 Henry, 839-8161 Eric

EKSIILVENELASED KRITISEERIVAD RADIO LIBERTY'T

Saatejaama venelased ja juudid tülis

GEISLINGEN („Meie Elu" kaastööliselt) — Saksa nimekas teadetemagasin „Der Spiegel" nr. 51 (12. dets. 1977) avaldas kriitilise kirjutise Münchenis tegutseva Radio Liberty kohta. Kirjutises, mis käsitleb peamiselt raadiosaatja vene osakonna omavahelisi tülisid, öeldakse:

„On USA raadiosaatejaam Radio Liberty Münchenis „KGB-agentidest" läbiimbutatud või tegutseb seal „natsi- või fashistidejõuk"? Selle küsimuse peab nüüd lahendama kohus.

Kaks daami ja üks härra ameerika saatja väravas Inglise Aias räägivad peale inglise keele muhedat baierilähedast murrakut. Klaasist tiibuste taga, kuhu pääseb ainult roosa sedeliga ja ühe 1800-st teenistuja saatel, valitseb kosmopoliitiline keelte mitmekesisus.

22-hes keeles, bulgaaria keelest valgevene omani ja aserbaidzhanist uigurini varustab varem USA salaluure CIA ja praegu USA kongressi poolt 69 miljoni dollariga finantseeritav raadiojaam saadetega idabloki rahvaid.

VAENULIKKUS

Et see asutis, hiljuti Free Europe'iga ühendatud, on pikemat aega tülidest vapustatud („International Herald Tribune") ei olene babüloonilisest keelterohkusest. Palju enam on see vaenulikkus esinenud vene osakonnas, kelle 100 kaastöölist ei lahuta keelelised barjäärid. Need tülid moodustavad vastavalt toimetuse enamuse arvamusele täiesti „iive fenomeeni", mida pole esinenud Radio Liberty 25-aastases ajaloos.

Igatahes olid loetlematutes salajastes kirjades, avalikes kirjades, memorandumites ja üleskutsetes tõstetud etteheited seni ainult Moskvast kuulda, mistõttu nelja ja poole miljoni vati ja 70 lühilainefrekventsiga saatjal ei tule võidelda ainult massiivsete segamissaatjatega.

„Assitus rahvaste vihkamiseks", „maad võttev natsism", „natside kogumispunkt", „natside- ja fashistidejõuk" on aga nüüd atribuutidid, mis kerkivad nüüd sagedamini ja pikemalt esile internsetes ring- ja tülikirjades.

Üks „vene rahvuslaste" poolt allakirjutatud ringkiri peakirjaga „Nüüd on küllalt" nimetab raadiojaamas töötavaid „seelikuküttideks", „libudeks", „provokaatoriteks", „plaatjaatoriteks" ja „KGB-agentideks", keda viimastel aastatel kolmas emigratsioonilaine on tõhanud Radio Liberty kaldale.

Ka saadete toimetuse „tuvikudrutustele" ja tegevusetusele, mis seisnevat ainult „rahustavate memorandumite luuletamises", tahavad vene rahvuslased vastata otsustavate abinõudega. „Lobisemise ja rahukuulutuse aeg on möödas", kinnitatakse ringkirjas.

Mis tänapäeval näib peagu terroristlikuna, algas kunagi leebelt peale. Vene saadete teadustaja Viktoria Semjonova oli 1975. a. suvel pärast toimetuse koosolekut kirjutanud osakonnajuhatajale „kibedat tõde", et paljud Liberty-programmid on profiilitud ja koostatud ilma „vene vaimuta".

See leebe kriitika, mille kajad ulatusid ka emigrantide ajalehtedesse, kutsus esile mitmepalgelise ja imestusväärse vastukaja. Brüsselis ilmuv venekeelne informatsioonibülletään ei avaldanud üksnes Semjonova kirja, vaid tõstis samaaegselt üles „juutideküsimuse Venemaal".

VENELASTE JA JUUTIDE TÜLI

Mitte üksi vana Venemaa ei valdutatud ülbete parvenüüde poolt, kellest pooled juudid, vaid nüüd valdutatakse Lääne-Euroopa „teisc juutidemassi" poolt, kelle kohta kirjutab emigrantide ajaleht nimega „Shturm": „Need härrased valdutavad uskumatu viisaduse ja sihikindlusega kõik võtmepositsioonid meie välismaa tugipunktides: raadiojaamades, eksiilpressis ja teistes organisatsioonides".

Ühes pamfletis loetakse nimeliselt üles 13 juuti „niinimetatud Radio Liberty" toimetuses, kelle kõrval olevat ainult 9 mittejuuti. Pamfletis hoiatatakse, et „juudid ei hiiliks ka teistesse toimetustesse".

Uskumatu juhtum sai veel nähtavamad kontuurid, kui 1977. a. jaanuaris Pariisis elunev ukraina emigrant Leonid Pljustshh juhtis ühes saatejaama teenistujatele peetud referaadis tähelepanu Leningradis ja Lvovis tegutsevale salaorganisatsioonile, kelle embleemiks haakrist. See organisatsioon süüdistab kogu maailma juute „alalise entroopia" (füüsikaline suurus, mis näitab soojusprotsessi suunda) sissekandmises maailma tsivilisatsiooni.

Üks vahelehüüdja nimega Eduard Ogancsjan armeenia saadete osakonnast tegi märkuse: „Entroopia on ilus. Ma tean väga hästi, mis see on. On väga võimalik, et juudid on Euroopa entroopiaks. Sellega pole aga juute pahandatud.

KAEVATI KOHTUSSE

Saatejaama juudisoost kaastöölised polnud üksnes pahased, vaid solvunud. Kommentaator Vladimir Matushevitsh märkis omas kirjas USA saadikule Bonnis, et ta tunneb ennast selises antisemiitlikus atmosfääris elukutseliselt ja eksistentsiliselt ohustatuna. Ta võrdles situatsiooni raadiojaamas N. Liidu olukorraga Stalini ajal. Tema naiskolleeg Rahel Fedosseva andis asja kohtusse, kuna olevat teostatud selektsiooni juutidest ja mitte juutidest kaastööliste vahel.

Kaebus lükati tagasi põhjendusega, et kritiseeritud memorandum, millele olid alla kirjutanud 70 vene osakonna kaastöölist, olevat ainult arvamise avaldus, mitte aga tõsiolude avaldamine.

Edasikaebusega on loodud eeldused, et tüli juutide ja venelaste vahel edasi hõõgub. Vene osakonna juhataja Frank Starr teatas New Yorris tegutsevale juutide organisatsioonile, et on võimalik antisemiitlik mõtlemisviis üksikute kaastööliste tulgas, kuid avalikku antisemiitlikust pole veel raadiojaamas ette tulnud, ega ilmnenud saadetes.

Päris otseselt see nagunii ei avaldu. Igatahes teatas direktor Starr „International Herald Tribune'i" reporterile, et rahvaste ja rassitüüli vene osakonnas on mõjustanud saadete kvaliteeti. Kahe viimase aasta jooksul olevat saatete kuulajate arv N. Liidus langenud 6,2-elt 3,1-le miljonile."

-kk

JAAN ALMER KATUSETÖÖD

Teeme uusi ja parandame vanu, saanti suvilate katuseid.

Helistada tel. 699-5295

Relvamüügikeeld Lõuna-Aafrikale

Liitunud Rahvaste organisatsiooni julgeolekunõukogu, kus juhtivat osa mängivad USA, Kanada, Briti, keelustas relvademüügi, relvade tagavaraosade ja muu sõjalise abi andmise Lõuna-Aafrikale. On keelatud abistada ka L. Aafrikat aatompommi valmistamisel ja relvatööstuse arendamisel. See otsus oli teatud määral kompromiss, kuna kommunistlikud maad ja Aafrika mustade poolt valitsetud riigid nõudsid ka täielikku kaubavahetuse keeldu. LRO peasekretär K. Waldheim märkis, et see on LRO ajaloos esmakordne juhus, kus selline keeld kehtestatakse ühe LRO liikme suhtes. LRO-s põhjendati seda keeldu maailmarahu säilitamise vajadusega.

Kuid Lõuna-Aafrika välisminister Pik Botha märkis, et see otsus on üks kõige julmem ja ebaõiglasem otsus, mis senini on maailmas langetatud ühe rahva suhtes. Ta süüdistas kõige teravamate sõnadega USA J. Carteri rezhiimi, Kanadat ja Inglismaad, kes kasutavad Lõuna-Aafrika mustade, valgete ja segavereliste julgeolekut kauplemisobjektina kommunistlike maadega. Selle otsusega soodustatakse kommunistlikku terrorit ja vägivalda. LRO on muutunud maailma terroriorganisatsiooniks.

MONTREALIST JÕULU-MEELEOLUS . . .

Oktoobrikuus Montrealis aset leidnud ja märkimisväärset elevust tekitanud sümpoosion rahvusgrupi päevaprobleemide teemal on ilmselt tee avanud nii mõnelegi konkreetsele sammule. Ennejõulune kokkutulek, nimetatud „Järelkaja", sõelus sümpoosionil ülesse tõstetud probleemid ja küsimused veelkordselt läbi veidi kitsamas ringkonnas ja veidi rohkem süvenenumalt, ning koostas rea ettepanekuid, mis esitatakse kahele Montreali kesksemale eesti organisatsioonile — Montreali Eesti Seltsile ja Montreali Jaani Kogudusele sooviavaldusega nende võimalikuks rakendamiseks. Kõne all olevad punktid on: Meie kultuuripärandi säilitamine, Meie ühiskondliku hoolekande korraldamine, Lättemäe kasutamine ja Eesti kultuuri majandamine.

Kultuuripärandi säilitamise osas osutatakse erilist tähtsust meie tutvustamisele meid ümbritsevale ühiskonnale pressikonverentside, trükitud materjalide ja lugejakirjade näol. Meie omavahelises ringis soovitatakse erinevate huviringide ellu kutsumist meie kultuuri ja keele säilitamise eesmärgil, süvendada sidepidamist teiste eesti keskustega vabas maailmas, toetada meie noorte osavõttu meie kogunemistest ja kaaluda mõtet eesti keskkooli ellukutsumiseks. Viimase mõtte eelsammuna soovitatakse eesti keele kursuste korraldamist.

Ühiskondliku hoolekande korraldamist peetakse tungivaks tarviduseks ja soovitakse organiseerida selle rakendamiseks Montrealis sellekohane abistamiskomitee. Samuti peetakse ülimalt vajalikuks juriidilise nõuande organiseerimist, eriti, kuna Montrealis ei leidu Kanada õigustega eesti õigusteadlasi.

Lättemäel on Montreali eesti elus olnud alati suur osa, seda eriti seoses meie noortega. Ent ometi võiks selle looduslikult erakordse maaomandi kasutamine olla märksa laialatuslikum — leidis „Järelkaja" koosolek. Otsustati pöörduda Montreali eesti organisatsioonide poole ettepanekuga kaaluda ja leida võimalusi Lättemäe intensiivsemaks külastamiseks.

Meie kultuuri majandamise osas otsustati esitada ettepanek kultuurfondi komitee loomiseks eesmärgiga uurida võimalusi Montreali keskse kultuurfondi loomiseks ja tihedama kontakti loomist meie etniliste keskorganisatsioonidega. Sellesse raamistikku kuulub ka riiklikkude toetuste nõutamine. Ning asjaolu, et paljudel meie rahvusgrupis tekib probleeme oma püranduste suunamises otseste pärijate puudumise tõttu, siis leitakse tungivalt vajaliku olevat asuda samme nende pärandustompude suunamiseks eesti kultuuripärandi säilitamiseks. Peetakse tarvilikuks ühendusse astumist Eesti Sihtkapital Kanadas juhatusega võimaliku Sihtkapitali Montreali osakonna ellukutsumiseks.

★

Jõulueelse Montreali üheks traditsiooniliseks ja alati elavat tähelepanu leidnud ürituseks on kunsti- ja käsitöö-näitus. Tänavune näitus oli vahest veidi tagasihoidlikum kui tavaliselt oma kujutava kunsti osas, ent tavalisest ulatuslikum käsitöö osas. Kujutava kunsti võljapanekutega esinesid Helmi Arvo, Erich Lepp, Anton Pindam, Mare Pindam, Endel Ruberg, Ingrid Ruberg, Kalev Ruberg, Meeme Saltson, Elmar Sügise, Hille Viires-Sutt ja Salme Utsal, kõik Montrealist. Käsitööde osas Eesti Abistamiskomitee (Toronto), Eesti Etnograafiline Ring (Toronto), Tiidrik Helde (Montreal), Hilda Härm (Toronto), Hilda Lindholm (Magog), Eva Mann (Trenton), „Meie Elu" Pood (Toronto), Marta Paulus (Montreal), „Põhjala Tütred" (Toronto gaidid), Jaan Sutt (Toronto) ja Arvo Härm (Toronto). Näituse avasõna ütles Kalle Viires, Endel Ruberg esitas kogumiku valguspilte Kalevipoja teemal, ning Elmar Sügise filmipõimiku Montreali sündmustest. Näituse meeleollu sobis eesti muusika helilindilt, mille oli põiminud Elmar Ani. Näituse korraldus lasus Leida Helde, Hille Sutt-Viirese ja Karl Utsali õlgadel.

★

Samuti traditsiooniliseks iga-aastaseks sündmuseks jõulupühade eel on Montrealis kujunenud Alma Materi päeva aktus. Selle kokkutuleku kõrgpunktiks on alati olnud aktusekõne teadusliku ettekande vormis ning auhinnatööde tulemuste teatavakstegemine. Teadusliku ettekande esitas üldise keeleteaduse analüüseerimise ja karakteriseerimise teemal Oscar Müllerbeck, kes kevadel lõpetas Toronto Ülikooli ja taotleb praegu magistrikraadi McGill'i ülikoolis Montrealis keeleteaduse alal. Tema tihedakoelisele ettekandele sai osaks soe aplaus. Ja ilma igasuguse kahtluseta osa aplausist kuulus kindlasti tema väljapaistvalt kõrgetasemisele eesti keelele. Samuti on põhjust esile tõsta Mart Leetmat tema niihästi keeleliselt kui mõtteliselt tihedasti viimistletud avasõnaga. Ning kolmandat noort — Helle Vaust, kelle võistlustöö eesti muistse kandle ajel tunristati esimese auhinna ja sellega kogu rahalise autasu osaliseks. Helle Vaus õpib McGill'i ülikooli muusikafakulteedis.

★

Montreali nimeka Vanier College muusikafakulteedi jõulueelsel õpilaskontserdil esinesid kava lõpuosas ka fakulteedi õppejõud. Üheks nendest oli meie oma Dagmar Kokker, kes juba aastaid on olnud Vanier College üheks klaveriõpetajateks. Ta esines üheskoos oma kolleegi Norair Artinianiga kahel klaveril, esitades Mozarti „Sonata in D major" ja Milhaudi „Scaramouche". Nende esinemine kujunes sõna tõsises mõttes õhtu tipuks, kutsudes välja lisapala ja elava aplausi.

★

Jõulu-kogunemistest on Montrealis alati meeleolulised pühapäeva- ja täienduskooli jõuluõhtu koos lastevanematega ning pühade-teenistus ajurikus. Jaani koguduse jõuluõhtu liturgilisel jumalateenistusel esines lastekoor Helle Vaus'i juhatusel ja liturgilises osas oli samuti kaastegevad lapsed. Teisel jõuluõhtu jumalateenistusel laulis segakoor Karla Raidsepa juhatusel.

Ning teadagi Montreal on valmis iäle talvesperdiks. Murdmaasuusatamise populaarsus on Lättemäe uut tähelepanu tõmbamas. Ja mäesuusatamine on Montreali eestlaste hulgas teadagi juba ammu endastmõistetav meelelahutus.

Head uut aastat!

Henn Arvo

TOETAGE MEIE VABADUSVÕITLUST OMA PANUSEGA EKN-ule KANADAS!

958 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4K 2R6

Venelastel valmimas surmakiired

Sõjalised eksperdid kirjutavad, et N. Liit töötab surmakiirte rakendamiseks. Venelaste surmakiired on taolised USA-l kavatsusel elevatele neutroonpommidele, mis hävitavad inimesed ja kõik elusad olevused, kuid ei kahjusta ehitisi.

Eestlaste ajaleht „MEIE ELU" levib üle kogu maailma, kus asub eestlasi. — Tellige ja lugege „MEIE ELU". — Nõudke „MEIE ELU" proovinumbreid. — „MEIE ELU" tellimishinnad:

Kanadas: 1 a. $22.00, 6 k. $12.00, 3 k. $8.00. USA-sse: 1 a. 23.00, 6 k. $12.50, 3 k. $8.50. Ülemeremaadesse: 1 a. $26.00, 6 k. $14.50, 3 k. $9.00. Kiri- ja lennupost lisa: Kanadas ja USA-s: 1 a. $11.50, 6 k. $5.75. Ülemeremaadesse: 1 a. 23.50, 6 k. $11.75.

„MEIE ELU" TALITUS
953 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4K 2R6, Canada

Tellimiskupong:

Palun saatke minule „Meie Elu" ..... kauks.

Tellimisraha siinjuures .....
(Tshekiga, panga rahakaardiga, posti rahakaardiga).

Nimi: .....

Postiaadress: .....

Kuupäev .....

.....
(Allkiri)

PÜHADE-EELNE HAMILTON

Et kauaoodatud Jõulupühad pole enam kaugel, selle esimeseks tähiseks oli pühapäeval, 11. detsembril toimunud igaaastane gaidide-skautide küünlavalge jumalateenistus, kus teenis koguduse õpetaja Tõnis Nõmmik, pühakirja ja palveid lugesid gaidid Tiina ja Susan Suit, skaut Andres Tamm ja vendurskaut Mart Himma. Hamiltoni „Helletajad" nskm O .Kopvillemi juhtimisel kaunistasid jumalateenistust kahe lauluga, „Tasa, tasa" ja „Oh Betlehem, väike linnake" orelil Eva Rammo. Jumalateenistus oli kokku toonud täiskiriku nii vanu kui noori palvelisi, kes hardas palvemeeleolus kuulasid õpetaja kõnet Jeesuse tulemisest ja noorte poolt loetud pühakirja sõna ning palveid.

☆

Kohe peale jumalateenistust järgnes kiriku kõrvalruumes Hamiltoni Täiendus ja Pühapäevakooli jõulupuu, mille avas tervitussõnadega õpilane Linda Ploom. Järgnevalt esitas õpilaskoor kolm jõululaulu, milliste laulude esitamisel iga õpilane täitis oma osa vastavalt oma vanusega kaasas käivatele võimetele. Eriti vahvad olid siiski päris tillukesed tüdrukud ja poisid. Edasi kuuldi kaks klaveripala Linda Ploom'i esitusel. Järgnevalt deklameerisid Linda Ploom „Tähekene", Kristiina Laurimaa „Jõuluteel" ja Ellen Randoja „Jõulupuu".

Järgnes vaheaeg, kus maitseti õpilaste emade poolt serveeritud kohvi ja kohvikõrvast.

Peale vaheaega tuli ettekandele kaks näidendit, esimeseks „Üks Jõululugu" C. Dickensi ainetel, kus peaosa mängis Ants Kalm ja teisteks osalisteks olid Alan Himma, Toomas Laurimaa, Arne Jõgi, Karl Tera, Ingrid Randoja, Karin Randoja ja Anna Gerasimchuk. Teise näidendi „Jõuluvana kingikott" kandsid ette nooremad õpilased, kus laval liikusid taevatähed, metsloomad, linnud ja päkapikud, keda kehastasid Kaaren Pallop, Linda Isotamm, Tammy Till, Diana Sukk, Toivo Pallop, Tiina Ploom, Shawn Till, Kristiina Isotamm, Linda Sukk, Linda Ploom, Kristiina Laurimaa ja Ellen Randoja. Kõik osalised täitsid oma osa hästi, nii enda kui ka vanemate rõõmuks ja laste saavutust kviteeriti sooja ja tugeva aplausiga. Lõppsõna eeskavale ütles julgelt ja kindlalt Kristiina Laurimaa ja siis saabus jõuluvana (F. Koger), kelle kinkekotist leidus igale, nii õpilastele kui õpetajaile, midagi. Hamiltoni Täienduskooli juhatab pr. I. Tamm ja õpetajaiks on pr. Randoja, Piret Aasa ja Merike Koger.

☆

Neljapäeval oli gaidide-skautide jõulupuu, koos noorte vanematega, kus avasõnad ja teretulemast ütles „Kotka" lipkonna juht, skm Carl Aarlaht. Sõna võttis veel skm Arnold Himma, kes rääkis vanematepäevast ja selle ühendusest käesoleva jõulukoosviibimisega, ühtlasi ette lugedes Maleva käskkirja. Edasi istuti kohvilauas, mille olid katnud hoolsad H.E.S.S. naisringi daamid ja lasti hea maitsta suupärasel, kusjuures jälgiti skm Aarlahti poolt võetud ja näidatud diapositiive eelmisel suvel New Foundlandis toimunud Kanada skautide suurlaagrist. Sõna sai veel H.E.S.S. esimees H. Toomsalu, kes tuletas meelde, et jõulud on rahu ja koostöö pühad, kus kokku kogunevad perekonnad nii lähedalt kui kaugelt ja seepärast ka gaidi ja skaudipere peab ühiselt jõulupuud, sest eks ole see grupp ka nagu üks perekond. Eriti veel olukorra juures kus Hamiltonis see perekond järjest kahaneb. Lõpuks jagas, jõuluvana poolt jõulupuu alla jäetud kinkepakid välja nskm Hanno Bohl.

☆

Pühapäeval, 18. detsembril pidas Hamiltoni Eesti Rahvatantsu Rühm „Kandali" omavahelise jõulukoosviibimise H. ja R. Toomsalu kodus. Koos olid peaaegu kõik rühma tegevliikmed, kes veetsid paar hubast tundi koos, maitstes R. Toomsalu ja S. Esteri poolt valmistatud jõulutoite. Vesteldi jõulujutte ja tehti tulevikuplaane, kuna Rühmal täitus sel aastal 20 aastat tegevust ja seda tahetakse pidulikumalt tähistada.

☆

Esmaspäeval, 19. detsembril, peale lühikest harjutust, pidas H.E.S. Segakoor oma traditsioonilise jõulukoosviibimise, kus istuti koori naispere poolt kaetud kohvilauas, lauldes päevakohaseid laule, ning kuulates lühemaid sõnavõtte nii koori esimehelt, Vilma Landers'ilt, kui ka koorijuht Olaf Kopvillem'ilt. Koori hulgas viibis külalisena ka abipraost Tõnis Nõmmik, kes luges jõuluevangeeliumi ja tõi tervitusi koguduselt. Enne laudadesse istumist anti koori lipu tagapõhjal uutele koriliikmeile tegevliikme märgid. Märgi saajaiks olid: Segakoorist Kleiner, Puusepp ja Toomas Eichenbaum, „Hamiltoni Helletajaist" Margot Bohl, Karin Poltov ja Astrid Rammo. Koosviibimisest võttis osa ka äsja abiellunud „Helletaja" Virge-Kai Lindaja-Merelaid ühes abikaasaga. Koor õnnitles noorpaari tervituslauluga. Selle abieluga kaotavad „Helletajad" ühe oma aktiivsema liikme, kuna noorpaar siirdub Rootsi elama, kuna peigmehe elukoht on Rootsis.

☆

Kõiki eelnenut kroonis jõuluõhtu jumalateenistus, kus St. Marki nühakoda sai tulvil palvelisi. Teenis koguduse õpetaja Tõnis Nõmmik ja jumalateenistust kaunistasid lauludega „Hamiltoni Helletajad" ja H.E.S. Segakoor. „Helletajatelt" kuuldi L. H. Redner'i „Oh Betlehem väike linnake" ja ühendkoorilt Maimu Miido „Jeesuse sünd" ja Roman Toi „Rõõmsaks saage ristirahvas" mis on autori poolt pühendatud H.E.S. Segakoorile, ning tuli sel õhtul esiettekandele. Kooride poolt kanti veel ette jumalateenistuse algul, Hamiltonis juba traditsiooniks saanud „Püha öö". Nii viimatimainitut, kui ka R. Toi loomingut, saatis orelil koguduse organist Eva Rammo. Kõik ettekantu kõlas võimsalt ja distsiplineeritult, puhtalt. Koore juhatas O. Kopvillem.

Eestlane lektoriks soomlastele

Detsembri algul korraldatud ülekanadlise ulatusega soome teatriseminari üheks lektoriks oli eesti näitleja Rein Andre. Teiseks lektoriks osutus Soome teatriteadlane Ritva Heikkilä. Viimane luges soome teatriajalugu, teatrikirjandust, amatöörteatrit ja muid aineid. Rein Andre õpetas praktiliselt kontsentratsiooni ja kujutluse arendamist, karakterianalüüsi, improvisatsioone ja muud vaimset ja emotsionaalset teatrialade vallast. Kõik osavõtjad olid vähemalt kahe keele valdajad, kusjuures õpetus ja omavaheline suhtlemine toimus inglise keeles, väljaarvatud lektor Heikkilä.

„Vapaa Sana" tõi oma 13. dets. numbris pildi kahest lektorist koos intervjuuga.

It

JOHN E. SOOSAAR, C.A.
Chartered Accountant
Suite 600, 55 University Ave., Toronto, Ontario, M5J 2H7
Tel. 862-7115

NEW YORGIS MÄLESTATI ARTUR SIRKU

Osavõtjaid ja korraldajaid ähvardati „pommitada"

Esmakordselt kui mitte arvestada omaaegset matusetalitust Soomes, peeti pärast eesti vabadussõjalaste poliitilise liikumise juhi Artur Sirgu surma 40 a. tagasi Luksemburgis, temale pühendatud avalik mälestusõhtu. See toimus äsja New Yorgi Eesti Majas rahvuslipu, lillede ja rahvusvärvides põlevate küünaldega dekoreeritud suures saalis.

Vaimuliku saate ütles pastor E. Kuusler, misjärele oli avasõna Albert Naeriselt. Ta ütles muuhulgas, et praegune sajand on ajalooliste „teeõgvenduste" poolest kuulus ja meiegi maanteedel on uut, ajakohastatud sillutist ning teadlikult võssa kasvatatud osasid. Kõneleja küsis, et kuidas viime eduka lõpuni praeguse võitluse? Ajaloolise analoogia põhjal tuleb oletada, et selleks kõige muu kõrval vajatakse demokraatlikku dialoogi ja tõenäoliselt ka valmisolekut suurteks kompromissideks. Ei tohiks jatkuda võitlejate lugulaul ainsalt lubatud hümnina. Kaduma peaks ka kaotajate põhimõtteline vimm. Tohiks üksnes küsida mida võitis või mida kaotas rahvas? Eesti tuleviku põhjaks ei ole lühikesed ajaperioodid ja neis loodud poliitiline „õigeusk". Õnneks meile kuuluvad aastasajad ja tuhanded ja vaimuvallast vaatavaid vanemaid on kaugelt enm kui mõned üksikud. Hoiame nad kõik väärilises aus ja lugupidamises, sest põhiliselt on nad kõik põlvitanud meie isamaa altaril. Kõneleja nõudis Eesti poliitilisel taevavõlvil ka senisest väärikamat kohta Artur Sirgule.

Elmar Lipping analüüsis lühemas kõnes, mis põhjustas Eestis vabadussõjalaste poliitilise liikumise, tuues muude põhjuste kõrval eriliselt välja riigi põhiseaduse kriisi. Peakõnelejaks oli Juhan Kohjus, kes esitas eluloolised andmed A. Sirgu kohta. Ta ütles, et A. Sirgu poliitiline tähelend oli erakordne ja ainulaadne, tema surm Luksemburgis mõistatuslik ja traagiline, kus ta oli jälitatud ja likvideerimisele määratud. Kõneleja hindas A. Sirku kui ausat, rahulikku, enesekindlat ja erakordse kõnevõimega isikut, kusjuures seda viimast hindasid ka ta omaaegsed poliitilised vastased, kaasaarvatult näit. poliitiline veteran Jaan Tõnisson, kes ka ise oli rahvakõnelejana tugevalt hinnatud. J. Kohjus ütles, et A. Sirk vabadussõjalaste juhina suhtus tollal ka külma eemaltvaatajana Kesk-Euroopa poliitiliste moevooludele ja Itaalia koos Saksamaaga kuulusid nende hulka, kes temale pagulaspäevil keeldusid asüüli ning isegi läbisäitmist lubamast. A. Sirgul puudusid „tänavavõitluse" kogemused ja sellest ning ausast sirgjoonelisusest tingituna tuli tal sattuda kaotaja poolele vaatamata, et eesti rahva enamus oli ta seljataga. Kõneleja puudutas lähemalt neid ajajärke ja ütles, et eesti rahva vaikival ajastul haigeks kuulutamine on globaalselt ainuke juhus kõigi riiklike organiseerumiste varem toimunud ajaloos. Veel tõi ta ette, et propagandaaparatuuri abil levitati paroole, mis tõest olid kaugel. Näit. väide nagu olnuks vabadussõjalastel tehtud kõik ettevalmistused 12. märtsi eel (1934. a.), et ise vägivaldselt võimu haarata. Kuigi üleriigilised politsei andmed seda samal ajal kohe eitasid, on siiski seda väidet hoitud liikvel tänapäevani ja ka mitmeid teisi. J. Kohjus ütles, et kui hiljem Eesti paadis vesi juba n.ü. rinnuni ulatus, on võimul olnud kahetsenud, et A. Sirku enam elus ei ole, kes olnuks võimeline rahva osas veel teatavat tervikut saavutama. Tänapäeva eestluse elupildis, niivõrd kui see käsitab nüüdsest üle 40. a. tagasi rahva usalduse ja poolehoiu omanud vabadussõjalasi, on aga olukord nii, et teatud puna-roheline blokk kui ka kolmas mees sealtpoolt raudset eesriiet kõnnivad nagu vennad käsikäes, valmis kallale tungima igale, kes julgeb tõde austada ja ütelda mõne erapooletuma sõna endiste vabadussõjalaste kohta. J. K. kinnitas, et A. Sirgu põgenemistee ja surm on olnud viimaseaegselt mitut eriliini kaudu uurimisel ja need andmed avaldatakse lähemal ajal.

Isiklikke mälestuspudemeid ja tähelepanekuid ajajärkudest 1932—37 ühenduses A. Sirgu isikuga, tema surma kajastust Eesti pressis ja viimase vahekordi tsensuuripäevil riikliku propagandatalitusega tõi ajakirjandusliku töö valdkonnast esile B. Parming, isiklikke läbielamusi A. Sirgu ühelt kõnereisilt Kesk-Eestisse R. Paal, katkeid A. Sirgu elust H. Mengel, H. Andreson j.t. Muusikaliselt kaunistas õhtut kohaste laulusõnadega Liilia Corradi, keda saatis klaveril Helvi Kullam-Adams. Solist oli ka õhtu ladusaks teadustajaks. Koosolijad, arvult 42 isikut laulsid lõpuks ühiselt „Eestimaa, mu isamaa". Korraldajad lootsid enamat osavõttu aga seda olid kahandanud liiga hiline kellaaeg (inimesed ei julge enam New Yorgis nädalalõppudel pimedas väljas liikuda), ähvarduste kampaania tundmatuilt telefoniteel esinejatele ja teistele ja isegi ähvardus „panna pommi selleks õhtuks Eesti Majja". Aktuse eel üks pahempoolsena tuntud isik levitas hoones viibijatele ühe pahempoolse soome autori tööst fotokoopiaid, mis olid suunatud vabadussõjalaste vastu. Ka langes aktuse aeg pika nädalalõpu tunde kestnud liiklusummistustega kokku.

Pensionäride jõulupuu Vancouveris

Vancouveri pensionäride jõulupuu toimus 14. dets. Kokku oli tulnud üle saja pensionäri. „Meie Kodu" saalis oli särav jõulukuusk, mille alla oli kogutud hulk kinkepakke.

Jõulukõne pidas Vancouveri Eesti Ühendatud Koguduse õpetaja dr. A. Proos. Lauldi jõulukoraale mida klaveril saatis kohapealne muusikamees A. Valdma.

Pensionäride ühingu esimees B. Grünberg soovis kõigile kokkutulnuile häid jõule ja tänas korraldajaid kaasabi eest. Jõuludeklamatsioon H. Visnapuu „Jõuluõõl" oli Ivi Valgre ettekandel.

H. Tutti andis klubi vanima liikme pr. Siinmaa'le jõululille. Külalistena viibisid jõulupuul Vancouveri Eesti Kirikufondi esimees Ed. Kalkun ja kanadlasest pensionäride tegevust korraldava org. New Horizon'ist Miss Heather Fraser.

Viimasena ilmus kohale ka täies ametirüüs jõuluvana, kes hoolitses selle eest et igal oli koju viia ka kinkepakk. Lõpuks oli eine allkorral, kus lauapalvuse pidas õpetaja Pastik. Teadustajana oli tegev A. Kalbus.

Professor Tuulse surnud

Stokholmis suri kunstiajaloolane professor Armin Tuulse.

Ta oli sündinud 1. oktoobril 1907 Võrumaal. Lõpetas 1935 Tartu Ülikooli, saavutas 1942 dr.phil. kraadi. Prof. Tuulse oli 1942—1944 Tartu ülikooli kunstiajaloo ja 1964—1974 Stokholmi ülikooli Põhjamaade ja võrdleva kunstiajaloo professor. Avaldanud rea põhjapanevaid teoseid kunstiajaloo, eriti arhitektuuri ja romaani kunsti alalt.

Tallinna vanalinn lagunemas

Tallinna vanalinnas asub 477 maja, 2240 korteris elab 7700 inimest. Tänavate üldpind on 157 000 ruutmeetrit.

Tallinnas tekitab muret vanalinna tänavate korrastamine, eriti sõidutee osas, kuna kõnniteed on enamvähem korras. Möödunud aastal korrastati ainult 75 ruutmeetrit sõiduteed, tänavu on kavas ainult 600 ruutmeetri kordaseadmine.

Kutsutakse üles noori vabatahtlikult aitama kaasa vanalinna korrastamisele ja puhtana hoidmisele. (EPL)

ÜKSTEISEGA LÄBISAAMINE ON TÄHTIS.

ALLPOOL KIRJELDAME, MIDA TEEB ONTARIO SELLEKS, ET VILJELDA ARUSAAMIST INIMESTE VAHEL.

Kui meie ühiskond muutub mitmepalgelisemaks, siis võivad kogukondades tekkida vahete-vahel pinevad olukorrad. Meie ülesandeks on abistada üksikisikuid, gruppe ja kogukondasid lahendada võimalikke raskusi ja redutseerida pinevust, mis aitab jõuda suuremale arusaamisele ja vastastikusele lugupidamisele.

Ontario Human Rights Code on rakendatud selleks, et kindlustada õigusi ja väärikust kõigile inimestele vaatamata nende rassile, päritolule, usule, nahavärvusele, rahvusele, esivanematele, vanusele (40—65), soole ja abielu staatusele.

Lisaks sellele, et Ontario Human Rights Commission uurib ja vahendab kaebusi sellistel aladel nagu töölevõtmine, majutamine, avalikud teenindused, töökohtade kuulutused ning siltide ja teadaannete väljapanemine, töötab ta ka paremate suhete rajamiseks kogukondlikul tasemel.

Kogukondlik nõuanne on Ontario Human Rights Commission'i üheks tähtsamaks ülesandeks. Meie katsume maha murda gruppide vahelisi kommunikatsiooni barjääre töötades ühiselt koos agentuuridega, institutsioonidega ja ka kogukonnaga. Meie usume, et kui meie selgitame kõigile provintsi elanikele nende õigusi ja kohustusi, siis saavutame sellega koodeksi sihid ja eesmärgid.

Kui teie vajate rohkem informatsiooni ja abi, siis võtke kontakti oma elukohale kõige lähemal asuva Ontario Human Rights Commissioni bürooga:

HAMILTON
1 West Avenue South
Postal Zone: L8N 2R9
Telephone: 527-2951

SAULT STE. MARIE
125 Brock Street
Postal Zone: P6A 3B6
Telephone: 949-3331

KENORA
808 Robertson Street
Postal Zone: P9N 1X9
Telephone: 468-3128

SUDBURY
1538 LaSalle Boulevard
Postal Zone: P3A 1Z7
Telephone: 566-3071

KITCHENER
824 King Street West
Postal Zone: N2G 1G1
Telephone. 744-7308

THUNDER BAY
435 James St. S.
Postal Zone: P7E 6E3
Telephone: 475-1693

LONDON
560 Wellington St.
Postal Zone: N6A 3R4
Telephone: 438-7291

TORONTO
400 University Avenue
Postal Zone: M7A 1T7
Telephone: 965-6841

OTTAWA
2197 Riverside Drive
Postal Zone: K1H 7X3
Telephone: 731-2415

WINDSOR
500 Ouellette Avenue
Postal Zone: N9A 1B3
Telephone: 256-3611

PETERBOROUGH
267 Stewart St.
Postal Zone: K9J 3M8
Telephone: 743-0361

Ontario Human Rights Commission
Bette Stephenson, M.D., Minister of Labour
William Davis, Premier
Province of Ontario

VANCOUVERI EESTI RAHVATANTSU RÜHM KILLAMÄNGUDELE ESINEMA

Esmaspäeval, 19. detsembril peeti Killamängude ajutise juhatuse koosolek EÜS-i majas. Ajutisse juhatusse kuuluvad: esimees — R. Kreem, abiesimees — A. Kelder, sekretär — L. Pihlberg, laekur — J. Ramjalg ja informatsioon — V. Johanson.

Koosolekul tehti põhjalik ettevalmistus celolevateks organisatsioonide koosolekuks 9. jaanuaril, kus leiab aset ka permanentse juhatuse valimine. Otsustati valmistada Killamängude embleem ja välja anda Killamängude broshüüri, mida toimetavad L. Pihlberg ja V. Johanson. Määrati kindlaks piletide hind ja koostati lõplik päevakava, mis kujunes järgmiseks: kell 10.00 lippude heiskamine; kell 10.30 maakondlike suvepäevade algus; kell 2.00 rahva- ja spordimängud; kell 6.00 Võidupüha pühitsemine, palvus ja jaanitule süütamine; kell 9.00 tants. Võidupüha tervituse suhtes pöördutakse aupeakonsuli Ilmar Heinsoo poole ja palvuse suhtes piiskop K. Raudsepa poole. Kava on koostatud nii, et kogu päev on küllalt tegevust, küllalt puhkeaega ja küllalt aega lõbutsemiseks, kusjuures päeva kõrgpunkt langeb õhtusele Võidupüha pühitsemisele.

Maakondade esindajate teadetest võib järeldada, et eeloleva suve Killamängud kujunevad suurejooneliseks eesti rahva kokkutulekuks. Hiidlastel on kavas ehitada paargu ja keeta kapsasuppi! Saarlased tahavad mandrilastele tutvustada omi palle ja erilist saare jooki, mille retsept tuleb Eestist. Valgamaale tuleb külalis kandlemängija Hamiltonist. Haanjamehed ehitavad torni „Munamäe" otsa ja mäejalale Tiganiku poe silgupütiga, kus mängib ka eht Võru piibrikoor. Ja Tallinna linnapea on enda ümber kogunud hulgaliselt noori, et plaani pidada. Viru ja Viljandi teevad suurema otsuse alles jaanuari kuu kokkutulekul. Järvale on abi tarvis ja Harju-, Pärnu- ja Petserimaale on vaja veel esindaja leida. Maakondade esindajateks on: Valgamaa — L. Tamberg, Võrumaa — A. Raag, Tartumaa — R. Lipp, Viljandimaa — J. Vihma, Järvamaa — U. Villmäe, Läänemaa — R. Marlev, Virumaa — S. Preem, Saaremaa — Ä. Käärid, Hiiumaa — L. Vahtra ja Tallinna linnapea — Merike Toomes.

Killamängude nime ümber on olnud palju kõmu. Ajalehed on teinud hea töö, ära tuues pro ja kontra sõnavõtud, mis on ühtlasi olnud Killamängudele heaks propagandaks ja on äratanud tähelepanu ja huvi Killamängude vastu kogu mandri ulatuses. Vancouveri noored tahavad tulla oma rahvatantsu rühmaga Killamängudele esinema, ja tahe kaasa aidata oma maakonna omapära esitamisel on sealsetes noortes üsna elav. Killamängude nimi ei ole läänеeestlastele mitte võõras. Killamängud leidsid aset Portlandis Killapäevadel, mida peeti Lääneranniku Eesti Päevade raames 1973. aastal. Johannes Koort kirjutab neist muuseas: „Killapäevad tõestasid järjekordselt — meie eestlased ei tarvitse häbeneda ega silmi maha lüüa meie rahva pika mineviku ja kultuuri saavutuste pärast. Eesti rahva eluiga ulatab kaugesse minevikku, tema kultuur kaugetesse müütidesse ja tal on rahvuslik ühtekuuluvustunne ning iseteaduvs ... Tänuks, et võime elada vabadena ... vabas looduses, avaral muruväljakul, käharate kroonidega puie all ... suveöö helendavad täiskuu valguses ... see oli miljöö, mis meenutas eestlaste kogunemisi iidsel ajal hiiedes — see oli miljöö, mis meenutas eestlaste kogunemisi iidsel ajal hiiedes — see oli eesti naiste-meeste, tüdrukute-poiste sätendav töö, haruldaselt peenekoeline põimik pidutsemisest ja ilutsemisest jaaniööl, kus helises kannel, kõlas laul, kostis Koguja hääl, tantsisid murueide tütred, ringlesid noored-vanad, sahisesid sõnajalad ... kus ei puudunud ka õllevaat ja sõrmevedu ..."

Torontolased on harjunud Võidupüha ja jaanipäeva asemel Toronto Eesti Suvepäevade nimega ja aastakümneid kestnud traditsiooni on raske unustada. Suvepäevade osavõtu kahanemisega oli tarvis midagi säärast, mis elustaks meie kokkutulekut. Ja Killamängud, kus iga maakond annab oma parima, et meid jälle ühendada üheks suureks leplikuks pereks on võibolla kõigeparemaks sillaks, et jõuda kord meie rahva õige traditsioonini ja pühitseda jaanipäeva jaanipäeval ta õige nime all nii nagu meie rahvas seda on teinud aastasadu.

Tahaks siinjuures kasutada võimalust Killamängude ajutise juhatuse nimel tänada kõiki maakondade esindajaid, ajalehti ja muidu kirjutajaid, kes oma panusega on aidanud Killamängudele alusmüüri rajada ja loodan, et nad oma abi veelgi laiemas skaalas ulátavad uuele juhatusele, et ühiselt torontolaste „suvepäevi" elustada ja sellest rõõmu tunda ja seda teistelegi valmistada. Killamängude koosolek toimub 9. jaanuaril Eesti Majas, kell 7.30. Päevakava: 1. Killamängude kava ja selle teostamine, 2. Organisatsioon ja valimised, 3. Läbirääkimised.

Vally Johanson
(Killamängude ajutise juhatuse Informatsioon)

5. jaanuaril 1978

wintario BONUS DRAW

LISA 1 MILJON DOLLARIT
100 – $10.000.– PREEMIA VÕITU

1. **Regulaarsed viiekohased Wintario pileti ja seeria numbrid.** 5 võimalust võita $100.000 ja rohkem kui 90,000 tulumaksuvaba võitu.

2. **Kaheksakohased preemia võidu numbrid.** Kui kaheksakohane preemia võidu number teie piletil on täpselt sama, mis üks 100 preemia võidu numbritest, teie olete võitnud $10,000 tulumaksuvaba.

DOLLARI EEST TEIL ON VÕIMALUS OSA VÕTTA MÕLEMAST

5. jaanuari Wintario loosimisel teie Wintario piletil on 2 numbrit. Üks on regulaarne Wintario pileti number, mille võidud on rahas $3 ja $4 miljoni vahel. Teine number on erilise miljon dollari preemia loosimise number — 100 võitu $10.000.*

Vastavalt loterii määrustele kõik väljavõtmata loterii võitude raha jääb loteriivõitude fondi üheks aastaks, mille jooksul on võimalik võitusid välja võtta. Võiduloosi rahad mis on pärast 1 aastat väljavõtmata jäänud kantakse üle erilisse loteriivõitude fondi ja see loositakse välja lisa- või preemia võitudena. 5. jaanuaril on meie kuues Preemia Loosimine.

Sel puhul piletite müük lõpeb kell 6 p.l. neljapäeval, 5. jaanuaril 1978. Ostke oma piletid varakult. Vaadake erilist tunniajalist Wintario etendust televisioonis 5. jaanuaril Leah Posluns teatris, YMYWHA Toronto, kell 9 õhtul.

* ühe aastane väljavõtmise aeg

Ostke oma pilet nüüd.

wintario we all win
ONTARIO LOTTERY CORPORATION

Austraalia kiri

AUSTRAALIA VALIJA KÜPSUSETUNNISTUS

SYDNEY (M. E.) — Erakordsed Austraalia üldvalimised lõppesid otse dramaatiliselt Liberaalide ja Põllumeeste koondusvalitsuse peaminister Malcolm Fraseri juhtimisel väga mõjuka valimisvõiduga. Tulemused osundavad, et senine enamus 53 kohta väheneb 5—6 koha võrra. Seega Fraser on saavutanud teist korda Austraalia ajaloos ainukordsed rekordilised enamused sotsialistliku Labor partei üle.

Võidu suurus on siiski täiesti ootamatu, sest veel nädal varem avalikud pollid-küsitletud tõendasid, et Labour võib saavutada 2—3 kohalise enamuse. Ning alles päev enne valimisi juleti väita Fraseri 10-kohalist enamust. Sama rahutus peegeldus ka esmakordselt kogu vaba maailma ajakirjanduses. Osalt Austraalia uraaniumi ekspordi võimaluste pärast, milleks Fraseri valitsus leidis olevat oma kohustuse energiaga varustamiseks. Whitlami Labor oli aga asunud uraaniumi keelustamise juurde. Uraaniumi peituvat hädaohtu selgitati kuulutuste abil kus beebid mängisid käsigranaatidega. Fraseri peamine mõjukas trump oli 1. veebruarist tulumaksu alandamine, et elustada töövõtlust ja rahalist ringkäiku. Seevastu Whitlam leidis õige olevat töövõtjate firmadel kaotada palga-nimistute maks, kus miljonid dollarid oleks läinud suurfirmade kassasse, mitte aga üksik-isikute tasku. Kuid Whitlami suurimaks kammitsaks oli tema valitsuse sammud 1972—75 mil elustamine toimus raha enama trükkimise näol ühes palkade tõusuga, kus tulemuseks oli, et Austraalia kaubad kaotasid võitlusvõime välisturudel. Kuid peaasi viis väiksemad ettevõtted pankrotti.

Baltlastel oli aga Whitlami suhtes suurimad kahtlused nende kodumaade taas-reetmiseks kui N.-L. legaalsed osad, ühes kaasuva kahekordse kodakondsusega. Noorte osas sõjalise j.m. väljaõppe kohustusega N.-L., mille mitte-rakendamise suhtes polnud mingit garantiid. Nii et peaaegu eranditult 40—50.000 baltlast ja nende perekondade liikmed leidsid oma püha kohustuse olevat selgitada seni ükskõikselt suhtuvale austraallasele milline on tõeline Whitlami „õnnistus". Eriti, kui avalikult küsiti Whitlami käest, miks on valinud omale Austraalia vastase, kuid eriti Labor parteile endale kõige kahjulikuma seisukoha. Nendele küsimustele Whitlami käest polnud vastust. Hoopis asus nimetama Vietnamist paat paadi järgi Austraalia jõudvaid põgenikke paadi-elanikeks ja ka „kollasteks baltlasteks". Nii et tuntud tshehhi ülikooli lektor Frank Knopfelmacher kutsus avalikult, et Laborile hääletamine tähendab SURMA.

Samal ajal Fraser kinnitas välisminister Peacock'i kaudu, et Austraalia jääb Balti riikide de jure N.-L. osadena tunnustamise tühistamise juurde, mille kahjuks avaldas küll ainult Leedu ajaleht „Musu Pastoye".

Austraalia valija ja baltlaste küpsed seisukohad kahtlemata tugendavad rahu Euroopas ja N.-L. võimalike sõjaliste avantüüride kõikuvat jalgealust, kuigi austraallastele lubati rahu kommunistide lööklausetega Inglise kuninganna külastamise ajal — „Hoidke USA eemal — siis N.-L. jääb austraaliast eemale".

☆

N.S.W. Eesti Võitlejate Ühing niihitses äsja Thirlmere rahvamajas oma 26 aastapäeva olles ühendanud seda oma suvepäevaga. Ühtlasi anti esimehe V. Hämäläise poolt [illegible] kaasvõitlejatele mälestusmärgid II Eesti Vabadusvõitluse ja suuremate võitlustandrite tähistamisena. Esimees rõhutas, et meie säilume [illegible]

NÕUKOGUDE VENE TÖÖSTUSKESKUSED TOIDUAINETE PUUDUSES

„Toronto Star'i" reporter M. Gain, kes valdab vabalt venekeelt kirjutab ühes reisikirjelduses toitlustamise raskustest Venemaa tööstuskeskustes.

Ühel novembrikuu päeval reisis insener Sciskin (Nimi ei ole tõeline) Sverdlovskist Moskvasse, isikliku ülesandega muretseda toitu.

Sverdlovsk on Nõukogude Liidu suur terase ja sõjamaterjali valmistamise keskus, mida võib võrrelda Ameerika Pitsburgiga ja koht kus lasti alla Ameerika salaluure lennuk U-2 1960 a. aprillis.

Sciskin sõitis 600 miili rongiga, et osta kaupa mida pole või on raske saada tema kodulinnas. Toiduainete puudus oleneb mitmesugustest asjaoludest, millest tähtsamad on järgmised: 3 viimast aastat on olnud kehv viljasaak, käesolev talv on eriti külm ja toidujaotamise organisatsioonis on väga palju ebakorrapärat ja kõrvaldamisi.

Ta peatus sõprade pool ja järgmise 2 päeva jooksul koos mitme sõbraga ta seisis riigikaupluste järjekorra-sabades heade tulemustega Venemaa oludes. Koju sõidu ajaks oli tal kokkuostetud 44 naela liha ja 160 kanamuna.

Kuna riigikauplused müüvad ainult 4 naela liha isikule (kuni seda jatkub) siis nõudis selle kokkusaamine pikki ootamisi ja pettumusi.

Sciskini reis vaevalt paneb kedagi imestama, sest harilik on näha nädalalõppudel Moskva ärid täiskiilutud inimestega väiksematest linnadest, kes tulevad siia mitmesaja miili kauguselt toiduainete ostmiseks, mis pole saadaval kodulinnades.

Öösel külastades ooteruume poolpimedates raudteejaamates, pinkidel ja toidupakkidel tukkuvate inimestega, tundub kui aeg oleks seisma jäänud ja viibid ikka veel 40-dates sõjaaastates.

Moskva ja paar suuremat linna Venemaal on paremini varustatud toiduainetega. Võibolla selleks, et jätta välismaalastele muljet nagu oleks see kõikjal samuti.

Leningradi ümbruses asuvad linnad pole võid ja liha näinud ärides kogu mõõdunud aasta jooksul, samuti puudub jahu, mille muretsemiseks tuleb sõita Leningradi või Tallinna.

Balti riikides on, üldist olukorda arvesse võttes, toiduaineid siiski vabamalt saada. Kuid kaua see nii kestab, seda ei tea keegi.

Väljaarvatud Moskva, Leningrad ja veel mõned suuremad linnad, kannatab Venemaa 60 aastase kommunistliku partei võimuloleku järgi toidupuuduse all.

Olukord muutus Tuulas, tuntud teemasinate valmistamise keskuses, nii halvaks, et kohale tuli sõita partei bossil Brezhnevil asjade pehmendamiseks. Kuidas asi lõppes, pole teada. Tagajärgi see rahulolematuse avaldamine küll ei andnud.

Reporter külastas novembri kuul Cheln'i. See on uus 300.000 elanikuga kõrgehituste linn, mis ümbritseb tuleviku suurimat veoautode tehast, mille tehniline osa on laenatud kapitalistlikudelt maadelt.

Linna ehitamise kuludega pole oldud kokkuhoidlik ja on kasutatud iga võimalus, et meelitada oskustöölisi sellesse troostitusse ümbrusesse.

Ringkäigul suures toiduainete müügikeskuses paistavad silma vaid tühjad riiulid. Ärijuht kurtis, et polevat saanud kauemat aega liha. Viimane suurem saadetis oli septembri kuus. Sellepärast oli ka liha osakond suletud. Ehkki nimetatud linn asub suure kalarikka jõe orus, puudub toiduainete keskuses kala.

Ümbruskonnas asuvad kalakolhoosid peavad saatma oma püügi plaanikohaselt Moskvasse, kust see muidugi suunatakse mujale, arvestamata kohalikke vajadusi. Samuti puudusid müügilt kanamunad.

Oli vaid suur järjekord müügikoha ees, kus oli saadaval plekilisi õunu ja juba mittekõlblikuks muutuma hakanud sibulaid. Ärijuht teatas tomatite saadetise kohale saabumisest, kuid näha oli vaid klaas vitriini alla väljapandud reklaameseмeid.

Vähene liha, mis saabub kohale, on enamikus varutud vabriku ja kooli sööklatele.

Koduperenaised, pensionärid jne., kes riigimajanduslikult kasulikud ei ole peavad ilma läbi ajama. Nende kohta maksab tõesõna „Kes tööd ei tee ei pea sööma".

Viimased 3 aastat on olnud suured ikaldused ja seda puudust katsutakse tasa teha viljaostuga Kanadast ja Ameerika Ühendriikidest.

Kuid suur osa toidupuudusest üksikutes linnades tuleb siiski panna jaotuseorganisatsiooni ebareeglipärasest tegevusest ja suurtest toidukõrvaldamistest.

On tekkinud nn. „must turg" millel on tähtis osa täita praeguses Venemaa toitlustuses. Kuna kõigist toiduainetest on puudus riigikauplustes, pole seda mitte „mustal turul", kuna sinna toovad oma saadused müügile kolhoosnikud, kes seda kasvatavad oma isiklikuks otstarbeks jäetud maalappidel.

Toronto Eesti Maleklubi

poolt korraldati treening turniir Eesti Majas. Võitjateks tulid I. P. Beckwith 8 p., 2. L. Joselin 6 p., 3. W. Singer 3 p. Järgmine turniir toimub 15. jaan. 1978, kell 2 p.l. Kavas on lühike koosolek ja uue juhatuse valimine. Külalised on teretulnud.

Aeg.

Murdmaasuusatamise võistlushooaeg läheneb

Esimese ametliku võistlusena toimub 7. jaan. Bracebridge'is Joselin Cup (Lembit Joselini poolt välja pandud rändauhinnale). 8. jaan. toimub Port Sydneys järjekorras üheksas Muskoka loppet 1200 osavõtjaga.

14.—17. jaan. peetakse Horseshoe Valley's Kanada rahvusmeeskonna katsevõistlused. Sellest kutsutakse osa võtma ainult kaks võistlejat tsoonist ala kohta. Eestlastest on väljavaateid noorte klassis kaasa võistelda Lõuna-Ontario meeskonda kuuluval Robert Vellendil.

28.—29. jaan. toimuvad Udoras traditsioonilised Soome võistlused..

„MEIE ELU" asutas Eesti ühiskond ja seisab eesti ühiskonna teenistuses.

Saadaval on seal kõike mis puudub riigikaplustes. Saadaval on isegi lõunamaa puuvilja.

Muidugi on hinnad väga kõrged. Vasikaliha 6 rbl. kilo. Mandariinid 3 rbl. kilo. Viinamarjad 3 rbl. kilo. Need on väärtusega, mis kuuluvad Kanada ärides väljaviskamisele.

Unustada ei saa, et Nõukogude Liidus harilik palk on 140.— rbl. kuus.

Kuid kuna muid tarbeaineid on samuti vähesel hulgal saadaval, kulutatakse suurem osa toiduainete ostmiseks, kui neid vähegi saadaval on.

Kohvi pole enam mitmed kuud saadaval olnud, ka mitte Moskvas. Kuid mingisugusel teel on teda ikka müügil vähesel hulgal „mustal turul", kuigi hinnad on astronoomilised.

Välismaalased-turistid ei kannata ja enamik ei näegi seda toidupuudust. Nende varustamiseks on eriärid ja külastamiseks vaid kohad, mida valitsus otstarbekohaseks peab neile näidata.

Seega vaid mõned üksikud ja täielikult venekeelt oskajad saavad õige ülevaate, kuidas harilik Nõukogude Liidu kodanik elab 60 aastase kommunistliku partei võimuloleku järele. Elamiseks vähe- suremiseks palju.

Loosungid ja suurte lubadustega kõned pole midagi suutnud ära teha hariliku kodaniku elu parandamiseks.

TOETASID EKN TEGEVUST

Eestlaste Kesknõukogu Kanadas rahvuslikku tegevust on käesoleval tegevusaastal 1. oktoobrist kuni 8. detsembrini 1977 oma panusega majanduslikult toetanud alljärgnevad kaasmaalased:

Hilda Aalman, Linda Aarela, Enn Aarend, Valdur Aasa, A. Aasma, Helmut ja Evi Aavik, P. Abom, Therese Adler, Vello Aedna, M. Aer, Mihkel Alas, Joh. Alatalu, Ervin Aleve, Aado Alfred, Valter Allase, H. Altosaar, Elmar Ani, Hilja Annus, Aleksander Anto, Johannes Anton, Ida Areneem, Nikolai Arget, Endel Arro, Kristjan ja Salme Arro, Vello Arumets, Alide Asmus, R. Aus.

H. Berendsen, Anita Betzen.

Manivald ja Niina Eelnurme, R. Edari, Arthur Edasi, Hilda Eerme, Sven ja Tiiu Ehvert, Arnold Eljas abikaasaga, Heino Elken, A. Elvala, August Erikson, K. Eschholz, Selma Ester, Estoprint Ltd., Triinu Estra, Maret Frost.

Evald Gering, R. Gutbach.

August Haabniit, Alex. Haavaniit, J. Haiko, Ants ja Helmi Haljasmaa, Jaanus Hall, V. Heinar, Edgar Heinsoo, Kalju Helenurm, Raivo Hiielo, Aug. Himmist, N. Hindre abikaasaga, Leida Homits, Erik Hoppe, Erik Hääl, Aug. Hütt.

Endel Igarik, Ella Ilmjärv, Albert ja Ellen Irs, Adele Ilves, Herman Ilves.

F. Jaagumägi, Helmut Jaaguste, A. Jaamul, A. Jaanimägi, Joh. Jaek, Elmar ja Lilly Jakobson, J. Jakobson, Mart Joasaare, A. Jomm, J. Juhanson, Arnold Jõemaa, Enn Jõgar abikaasaga, O. Jõgeda, Peeter Jõgis abikaasaga, E. Järvis, Erich Järvlepp, Gustav ja Aurelie Jürgens.

Dagmar Kaasik, Alfred Kahro, Asta Kaigas, A. J. Kala, Andrei ja Rita Kalda, Arvi Kaldveer, O. Kallassaar, I. Kalmar, E. Kalmet, Edgar Kalvik, Viiu Kanep, F. Kanger, K. Kangur, Leo Kann, John Karin, E. Karometer, August Karu, Heinrich ja Fanny Karu, Karl Karuks, Hendrik Karusoo, Alfred Kask, Eduard Kask, Julius Kass, Alice Kattemaa, Olev Kaunismaa, Marta Kaunismaa, Aime H. Kaur, Kalju Kaur, Alex Kerk, Ants Kerson, Juhan Kesamaa, Aleksei Kesküla, O. Kess, Leena Kiil, L. Kiima, K. Kiiu, Edgar Kink, Eduard ja Leida Kirch, J. Kivestu, Niina Kivi, Endel ja Helju Kivioja, John Kivirähk, Aro Klaas, J. Klaas, Juhan Klaas, Anne Kolga, O. Kontkar, Arnold ja Helga Kontus, Jaan Konze, Uno Kook, L. Koost, E. Koplimägi, R. ja H. Korp, Hans Kraav, Paul Kriisa, Linda Krupp, Julius Kruuk, Ida Kuli, K. Kurg, Eino ja Õie Kuris, K. ja I. Kurvits, Evald ja Salme Kuutan, Hilja Kuutma, Toivo Kõhelik, A. Kõiv, Erich Kõiv, H. Kõrb, J. Kõrgemaa, Helvi Kõva, Veronika Köbler, A. Külm, K. Külmallik, K. Küng, Joh. Künnapuu, Rein Künnapuu, Juhan Kütt.

O. Laamann, G. Laikve, E. Lainevool, E. Landers, Edith Laur, I. Laurimaa, Voldemar Lehtmets, E. ja A. Leetmaa, Erich Leinberger, I.E. Leps, Alfred ja Hella Leivat, Laas Leivat, Osvald Lepik, V. Lepmets, A. Lepson, Eerik Lepp, Helgi Leppik, Joosep Lige, V. Lill, B. Lindre, G. Lindström, Harry Lindström, Armanda Linnamägi, H. Linnard, Linda Loigu, Eduard Lood, Walter Lood, H. Loorits, Evald Lootus, Ants Luhaorg, Aug. Luhaäär, J. Luide, Hilda Luukas, Juhan Läte, Selma Läänsoo, Ed. ja Ly Lüüs.

Artur Maasik, H. Maider, E. Maidla, Vold. Maitloo, A. Makstin, Elmar ja Leida Maldre, B. Malleus, Linda Mankio, T. ja B. Marand, A. Mardimäe, Villem Mardimäe, R. ja E. Mark, Jaanus ja Reet Marley, Karl Martin, Virve Mathias, A. ja E. Matkur, K. Meipoom, Endel Meliste, Geo Merimets, M. A. Mesila, John Mets, T. Metsala, Ed. Metsasalu, Ed. Miil, Evald Midenbrit, Anu Mihklisoo, Ludmilla Mijal, Hans Moks, E. Mumm, Paul Mäepea, Hella Mägi, Raimond Mägi, Ants ja Aino Mägiso, Jaan Märtin, Peeter Möldre, Amanda E. Möller, Friedrich ja Vaida Möller, Karl Möller, Juhan Müller.

A. Nahksepp, Asta Nassar, S. Neeme, M. Niitenberg, Nikolai ja Lilly Neumann, Veiko Nõlvak, August ja Aide Nüüd.

J. Oinus, Ülo Ojamaa, Artur Ojassoo, T. Oluper, L. ja E. Onno, Herta Orav, R. Orav, Fileida Ozog.

H. Paabo, Elmar Pajo, August Pajur, Juhan Pajur, Alfons Pajuste, S. Pallandi, Kiira Palmer, Konstantin Palo, Räni ja Anu Palo, Arvo Pallop, J. ja T. Pallop, Juhan Pallop, Gustav Paloots, S. Paiu, E. Pehme, Aleksander Peel, Aino Pello, Walter H. Pent, Helen Peterson, Ülo Pikkov, Arnold Pille, A. Pilvet, A. Pint, Leo Pirosok, A. ja L. Ploom, Ed. Poom, K. Pormeister, V. Pormeister, E. Potsepp, Ernst Prants, K. Priidik, Feodosi ja Aliide Pruul, Mihail Pruul, A. ja M. Purje, Almar Purres, I. Puusepp, Heino Pärn, Ilse Pärn, Joh. Pärn, Edgar Püss.

Tarmo Rae, Boris Rahe, O. ja M. Raidlo, Harjo Raidmaa, R. Rammul, Anton Rand, Karl ja Lilian Randlaid, Arvi ja Leida Randlepp, Aadu Randpalu, A. Randsalu, Karl Ranna, Uno Ranne, Arved Rannik, H. Raud, Helmi Raudkivi, Martha Raudsalu, A. Raudsepp, Karl Raudsepp, Ed. Rebane, J. Reial, A. Reintamm, E. Reintee, Jakob Remmelg, A. Remmelkoor, Ed. Riisna, O. Ristmäe, Richard Ritsing, Helga Roman, E. Roo, Johannes Roosimägi, Albert Roost, Johannes Rosin, Anette Rump, A. Ruusauk, Hilda Rõks, N. Rõuk.

Alice Saage, Arseni Saar, Ed. Saar, Erik ja Ingrid Saar, Hans Saar, Leo Saar, K. Saar, Felix Saaremets, Rudo ja Linda Saidla, Evald Sarnak, Ilmar Sadam, A. Saks, Enn Salurand, Elli Sandre, Arvo A. Sauks, E. ja M. Seeba, Rudolf Selimets, R. ja M. Sepa, Johannes Sepp, Selma Sepp, Juhan Siig, U. Sillavere, Elmar Silm, O. Silm, Richard Sinisalu, Pauline Sinberg-Snieckus, M. ja E. Solu, Niida Soo, Aleks Soom, E. Soomet, Valdur Soomet, V. Sommers, Ed. ja I. Sonin, Erich Soosaar, Jaan Soosaar, A. Soosalu, Ülo Soots, Tõnu Scovere, Valter ja Magda Spirka, August Sumberg, Lembit N. Susi, Linda Sutt, S. Suurmann, A. ja J. Sünd.

Karl Taagepera, A. Tael, Kaarel Tali, T. Talvak, Maimu Talvet-Tamme, Fred Tamm, H. Tamm, Marta Tamm, Martin Tamm, Aleks Tamme, Hugo ja Lydia Tamme, V. Tammemägi, Ferdinand Tammer, Ed. Tammsaar, R. Tarto, Harald Teder, M. Teder, Alice Telmet, Elli Terts, J. ja L. Terts, Richard Tief, M. Tiik, Martin Tiisler, Ernst Tiivel, Evald Tikenberg, Heino Tikk, Endel Toiger, E. Toivonen, Oivi Toivonen, August Tomband, Alma Tomson, Teodor Tondi, H. Toome, I. ja T. Toomes, V. Toomjõe, Hugo Toppi, Ed. Trei, Konstantin Treialt, Vold. Tuvikene, P. Tõnisson, Jaan Tõnissoo, E. ja M. Türner.

Ed. Uduste, H. ja H. Ustel.

Karl Vaher, Andrus Vahtra, H. Vaino, N. Valge, J. Wallner, Vold. Vanaselja, Oskar ja Alma Vares, Alma Veike, Marta Vent, Oskar Viia, William Viia, Kalle Viires, Arved Viirlaid, Maret Wilo, E. Vilums, E. Väärsi.

B. Õunapuu, Osvald Õunapuu, Boris Zeisig.

Toetuste laekumine jätkub.

GARDENIA
FLOWERS & GIFTS
Tel. (416) 466-1951
466-1502
362 Danforth Ave.,
Toronto, Ont. M4K 1N8

MEIE ÄRIS ON SAADAVAL RIKKALIKUS VALIKUS VALIK LILLI erisündmusteks ja tähtpäevadeks. Samuti käsitöö kinkeesemeid — KULLASEPA, MEREVAIGU-, KERAAMIKA-, NAHA ja PUUNIKERDUSE alal. Kõneldakse eesti, läti ja inglise keelt.

VANCOUVERI EESTI SELTSI TÄIENDUSKOOLI TEGEVUSEST

Septembri kuust peale hakkasid „Meie Kodu" ruumid jälle kajama laste kilkamisest ja naerust. Kätte oli jõudnud Täienduskooli esimene koolipäev. See algas õpilaste registreerimisega. Kooli olid tagasi tulnud kõik möödunud aasta õpilased, välja arvatud need, kes kevadel kooli lõpetasid. Uutena registreerisid 6 õpilast.

Selgus, et nii mõnedki õpilaste vanemad olid endised Täienduskooli õpilased, kes nüüd omakorda saadavad omi lapsi kooli. Selles ei ole midagi ebatavalist, sest koolis on algamas 28. õppeaasta, see on küllaldaselt pikk aeg uue põlvkonna juurdekasvuks.

Täienduskoolis algasid õppetööd 28 õpilast, kes jagunevad järgmistesse klassidesse.

Eelklass: Erik Allas, Mati Allas, Maris Andersons, Tiina Jääger, Krista Kivisild, Krista Kuusk, Jakob Selde, Anton Suurkask, Kaili Tanner, Melania Taylor, Ivar Vasara.

1 klass: Alan Kuusk, Tiina Lepik, Rodney Rautiala, Hans Selde, Tõnis Tutti, Linda Vrdoljak, Robert Õunpuu.

2. klass: Karl Kaul, Erika Kivisild, Vilja Selde, Ivo Tanner.

3. klass: David Jääger, Alex Lepik, Paul Lepik, Tia Tutti.

6. klass: Linda Kaul, Anita Õunpuu. 4-jas ja 5-es klass puuduvad sel õppeaastal.

Eelmisel õppeaastal, milline lõppes läinud juunis lõpetasid Täienduskooli Marie Kaul ja Oliver Pütsep.

Hinnates möödunud aasta tulemusi, leidsid koolijuhataja ja õpetajad, et õppetöö tagajärgedega võib üldiselt rahule jääda. Küll aga rõhutasid õpetajad, et kahetunnine õppeaeg, üks kord nädalas, on liiga lühike selleks, et emakeelt täielikult omandada. Sellepärast leiti, et lastevanematel tuleb suuremal määral kui senini rääkida ja harjutada eesti keelt lastega kodus. Edasi leiti, et õppevahendite ja klassiruumide osas tuleb veel palju tööd teha, et järele jõuda Kanada koolide rikkalikule tasemele. Lapsed on terased vahet märkama. Raske on nõuda lastelt emakeele vabatahtlikku õppimist puudulikumate vahenditega kui nad teevad oma tööd igal päeval Kanada koolis. Samuti on olemasolevad õpperaamatud vananenud ja lastele võõras ainevallas kirjutatud. See raskendab niigi lühikest õppeaega.

Möödunud aasta tegevusest tuleb väärikalt esile tõsta kõikide lastevanemate innukas kaasa löömine kooli tegevuses. Ei ole saladuseks, et selles seisnebki kooli tugevus. Alates koolijuhatajaga olid kõik õpetajad-kasvatajad lastevanemate seast. On hea meel märkida, et lastevanemate seas leidub energilisi vanemaid, kes omasid teadmisi õpetamises kui ka õpetamise metoodikas. Peale õpetajate ja kasvatajate, kes töötasid lastega pidevalt aitasid teised kaasa järjekorras korrapidajatena.

Korrapidaja lastevanema ülesandeks oli nooremate laste järelvalve pesuruumides, lastele mahla ja suupistete valmistamine ning serveerimine, ruumide korrashoid jne. Õpetajaile ja külalistele pakuti kohvi või teed, küpsistega.

Kooli on abistatud ka muul viisil. Nii kinkisid grupp lastevanemaid koolile suurepärase seinariiuli komplekti kappidega õppevahendite paigutamiseks. Kirikufondi poolt muretseti kahte klassiruumi põrandavaibad, mis ruumid väga sobivaks muutis, mitte üksi väikelaste tegevusele, vaid ka teistele organisatsioonidele, kes neid ruume kasutavad. Abistavalt on kooli tegevusse suhtunud Eesti Selts, kelle patronaazhi all kool töötab. Pensionäride Klubi ja paljud üksikisikud — nii jõu kui nõuga.

Lisaks õppetööle on Täienduskooli suhteliselt noor koosseis korraldanud tavakohaseid üritusi. Möödunud aasta jooksul korraldati kooli Jõulupuu, Eesti Vabariigi aastapäeva tähistamine õpilastele ja aidati kaasa kavalises osas emadepäeva aktusel. Kooli kevadine väljasõit tehti hr. ja pr. Selde tallu. See väljasõit kujunes kooli parimaks, pererahva ja vanavanemate tõhusal kaasaaitamisel. Juunikuul toimus kooli lõpuaktus.

Juulikuul korraldas Täienduskool nn. „Laste peo" ettekannetega Läänerranniku Eesti Päevade raamides. Täienduskooli õpilased harrastavad ka rahvatantsu energiliste instruktorite juhtimisel ja ka esinemistega on tuleproovid tehtud. Rahvatantsu harrastatakse vabatahtliku ainena peale tundide.

Eelolev Täienduskooli õppeaasta tõotab tulla edukas. On loota ka rahalist toetust Kanada Mitmekultuuri Fondist, mis aitaks kaasa õppevahendite muretsemiseks.

Täienduskooli tööd juhatab kutseline õpetaja Tiiu Jääger.

L. Pütsep

Vanematepäev Toronto Kalevi lipkonnas

Vanematepäeva pidulikust koondusest pühapäeva, 4. dets. pärastlõunal Vana-Andrese kiriku saalis võttis osa 90 poistevanemat ja 72 poissi ja juhti.

Lipkond sisenes saali rivis, mida juhtis nskm Martin Jõgi. Poisid süütasid kolm eesti värvides küünalt lausudes katke „Kalevipojast".

Vanematepäeva koonduse jutu pidas lipk. vaimulik nskm Andres Taul.

Taarapoegade parviku juht nskm Margus Tae kutsus ette 9 uut hundipoega: Christopher Liima, Erik Sulev'i, Ivar Soever'i, Erik Küttis'e, Veikko Karhunen'i, Andre Küttis'e, Alar Petersoo, Paul Tae ja Tarmo Ainsaare, kes oma juhtidele hundulubaduse andsid.

Taarapoegade parvik oli saanud lisajõude hundujuhitreeningusse asunud tütarlaste Maret Tae, Merike Jõgi, Lisa Kaunismaa ja Aime Nurmse näol.

Lühikursuse Kalevi lipkonna hundujuhtidele uue aasta esimestel nädalatel korraldab vilunud noortejuht nskm Evi Jaaguste. Kõik lipkonna hundujuhid võtavad sellest osa.

Lipkonna juht nskm Peeter Loite soovis värsketele hundudele õnne lubaduse andmise puhul ja tutvustas tänavust lipkonna juhtkonda.

Maleva juht skm Silver Kask tõi maleva staabilt tervitusi, soovis uuele lipkonna juhile edu ja luges ette ESMK vanematepäeva ringkirja, mille alusel edutati skj. Andres Terts nooremskautmasteriks ja skautmasteri väitekirja kaitsemise õigus anti nskm Martin Jõgi'le.

Spordiauhindade üleandmiseks võttis sõna lipk. spordijuht nskm Arvu Oiling.

Vanaskautide „Leegionäride" poolt väljapandud rändkarika Kalevi lipkonna parimale skautsportlasele sai sel aastal Peeter Pahapill.

Kalevi lipkonna sportlased, kes tegid kaasa juunikuu spordipäeval lipkonna suvises nädalalõpulaagris Jõeäärul viibides ja lasksid märki spordipüssist tulid järgmistele kohtadele:

Hundu klassis — 1. Peeter Sõrra, 2. Nils Norheim, 3. Paul Pint ja Robert Paju.

Skaut klassis — 1. Peeter Pahapill, 2. Robi Saarna, 3. Hillar Heine.

Vanemskaut klassis — 1. Elmar Oiling, 2. Carl Pahapill, 3. Peet Vähi.

Sellejärele andis spordijuht üle maleva orienteerumise võistlusest ja Balti spordivõistlustest osavõtnutele üle nende auhinnad. Nimed on enne avaldatud ajakirjanduses.

Järgnevalt toimus traditsiooniline lipkonna Vanematekogu juhatuse valimine, kuhu lahkunud liikmete asemele asusid hr-d Esken, Lainevool ja Ulp.

Vanematekogu oksjoneeris lipkonna toetuseks välja suitsusingi, millest laekus $88.—.

Skautide emad lipk. perema pr. Susanne Kolga juhatusel olid ülesseadnud isuäratava kohvilaua ja lipkonna pere veetis tunnikese koos suupisteid maitsedes ja vesteldes.

Piduliku koonduse üldkorraldajaks oli lipk. abijuht skm Raul Olo ja teadustajaks e-sk Mark Olo.

Preester E. V. Velleso ülempreestriks

Pühapäeva, 18. detsembri õhtul leidis Peetri kirikus aset Toronto E. Ortodoks koguduse pidulik jumalateenistus, kus toimus preester E. V. Velleso ülempreestriks edutamise väljakuulutamine, Kanada ja USA E.A.Õ.K. praosti, ülempreester E. Lepiku poolt, ühes kuldristi üleandmisega. Samuti tähistati samalajal koguduse kauaaegse koorijuhi Gury Raagi 60. sünnipäeva, mis langes kokku juubilari ja ta abikaasa Marcella 30 a. abielu juubeliga. Erakordselt halvale ilmale vaatamata oli kirikus rahvast rohkesti.

Jumalateenistusel teenisid mõlemad preestrid, laulis koguduse laulukoor; solistiks oli Erika Solom-Veskimets, keda orelil saatis Inga Pia Korjus.

Teenistuse lõpuosas asusid nii preester E. V. Velleso, kui ka abielupaar Raagid altari pedestaali ette. Praost, ülempreester Emanuel Lepik pöördus soojade sõnadega ametvenna poole ja tegi teatavaks, et kiriku Sinod oma otsusega on tunnistanud preester E. Velleso (kelle vaimulikuks nimeks sai ta ordineerimisel 1963 a. ta teine eesnimi Valentin) ülempreestri astme vääriliseks, ning sellega tava kohaselt kaasuvalt, kuldse ametiristi kandmise õiguslikuks. Selle järele võttis praost tseremoniaalselt kummarduva preester E. V. Velleso kaelast senise hõberisti, asendades selle kuld rinnaristiga. Märkimisväärne on, nagu praost E. Lepik mainis, et uus rist on õieti väga vana ja ainuladne haruldus: Seda on enne kannud mitmed preestrid ja ülempreestrid. Risti tahaküljele on graveeritud selle pühitsemise aja ja aastane 18. dets. 1797.

Selle järele tervitas praost E. Lepik südamlike sõnadega juubilar G. Raagi, tõstes kõrgelt esile ta suuri teeneid kog. laulukoori praeguse tasemeni viimisel. Ta soovis juubeli-abielupaarile rohket Jumala õnnistust ja palju aastaid. Pr. Raag sai kog. poolt suure kimbu punaseid nelke.

Kolmanda sündmusena toimus koguduse iga-aastase rahalise stipendiumi väljaandmine koguduse kõige edukamale ülikoolis õppijale. Selleks osutus juba teistkordselt koguduse noorim juhatuseliige, Johannes Järvalt, kes inseneriteaduskonna lõpetamise järele õpib ja valmistab end praegu ette õigusteaduskonnas.

Pärast jumalateenistust järgnes kiriku seltskondlikus saalis ühine kohvilauas koosviibimine. Seal pöördus Peetri kog. pastor, praost-assessor O. Puhm, kes koos abikaasaga võttis osa ka jumalateenistusest, värske ülempreester V. Velleso poole siirallt soojade ja tunnustustandvate õnnitlussõnadega. Selle järele tervitas ta sama soojalt juubilar G. Raagi ja viimase abikaasat, kui oma endist õpilast. Koguduse juhatuse ning nõukogu esimees Augustin Wällik tervitas V. Velleso'd koguduse poolt ja andis ülevaate koorijuhi Gury Raagi elust ja tööst, õnnitlusena andes üle kog. kingituse. Laulukoorilt oli kingitus ja kollased roosid omaette.

Lõpuks sai sõna juubilar, kes tänas tervitajaid, kinkijaid ja koosviibimise korraldajaid daame — sama tagasihoidlikul ja sõbraliksoojal viisil, nagu see on iseloomustuseks kogu ta isikule.

MARKUS VASILA

Sündinud 11. augustil 1972
Surnud 23. detsembril 1977

Meie armas väike Markus, Sa jätsid nii palju ilusaid mälestusi ja elad alati edasi meie südameis.

EMA ja VENNAD

Ootamatult lahkunud armast sugulast

dr. REIN RÄTSEP'AT

mälestab sügavas kurbuses

ARTUR KOMI perekonnaga

RAHVAKOMBEID AASTAVAHETUSEL

Heita pilku tulevikku, teada saada tulevasi sündmusi — seda on inimene taotlenud juba ürgajast. Ajajooksul on igal rahval välja kujunenud oma ennustamise kombed ja enamus on need seotud tähtpäevadega.

Eesti rahva üldiseks kombeks oli, et vana-aasta õhtul valati õnne: Õnnevalamise mõte oli see, et inimesel on võimalus saavutada palju, kui ta teab, mis teda ees ootab.

Veel tänapäeval on levinenud komme püüda vana-aasta õhtul teada saada kõike seda, mis inimest ootab eeloleval aastal.

Vana-aasta õhtul toodi õled tuppa nagu seda tehti ka Jõuluõhtul.

Üks vana-aasta tähtsamatest kommetest, mis jõuluõhtul puudus, oli õnnevalamine. „Õnnevalamine" oli välja kasvanud vanast roomlaste kombest. Roomlased ohverdasid jumalanna Fortuna templis, et jumal oleks armuline uuel aastal. Õnnevalamise kommet tuntakse ka praegu veel võrdlemisi laialt. Õnnevalamiseks võetakse pangitäis vett ning sula tina kallatakse külma vette. Nende tinavormide järgi, mis vees tekkinud, määrati selle tulevik, kelle nimel õnne valati. Kui tina-õnn oli puhas ja hästi läikiv, oodati õnnelikku elu, oli ta küljes palju räbu, siis tähendas see vastupidist. Ka pidi õnn olema seda suurem, mida vormija keerurikkam oli valatud kuju. Oli aga see kuju tasane ja sisaldas vahe kurde, siis ootas õnnevalajat halb aasta. Kujundeist püss ennustas sõda, rist ja kirst surma, sõrmus ja tanu pulmi, sammas raha, pudel viina. Kuusalus aga arvati, et mida rohkem tinapuru — seda rohkem raha ja rikkust. Samal arvamisel oldi ka Kodijärvel Tartumaal. Kel aga tinapuru üldse ei olnud, sellele tuli surm eeloleval aastal. Mida rohkem valatud kujus oli kurdusid ja vigureid seda paremaks peeti õnne. Tartumaal oli püss naisterahva õnneks, siis järeldati, et ta saab sõdurile mehele, mehel aga sõttaminekut. Kammeris arvati, et kui õnneks tuleb pudel või napsuklaas, ei tähenda see head — mees hakkab jooma. Rägaveres olevat vanasti õnnevalamise tuhin nii suur olnud, et isegi väärtasjad sulatati. Oli ka kohti kus esmalt valati nn. õueõnne, siis loomadele ja viimaks omale.

Vesi kuhu tina valati, viidi ristteele, valati sinna maha ning heideti kummuli vee ojale. Kui teki üle pea tõmmanud uudishimulik kuulis kusagilt poolt pilli häält, siis pidid seal pool pulmad tulema, kuuldus aga laudade kolistamist, tähendas see surma.

Noored neiud ja poisid püüavad vana-aasta õhtul teada saada, kes on nende tulevased? Et tulevase naise või mehe kohta andmeid saada või teda näha, teab vanarahvas mitmesuguseid kunste ja nõidumisi.

Ahjuluud ja leivalapidas pidid toas olema ning puud ahjus, et leivast puudust ei tuleks.

Tarvastus aeti õhtul hagu vastu-oksa ahju, siis ei kuluvat uuel aastal palju põletismaterjali. Õhtul kinnitas peremees ahjuluua enese jala külge ning käis põllud läbi, et suvel linnud vilja ära ei sööks. Peegel pannakse lauale ja selle ees loetakse üksikus toas olles Piiblit. Kella 12 ajal ilmub peeglisse kellegi pilt, mis kujutab tulevast abielupoolt. Kui ei soovita enam vaadata, löödagu pühakiri kinni ja nägemus kaob silmapilkselt. Õhtul süüakse terve heeringas ära sabast peale hakates. Heeringa kõrvaseks ei tohi midagi süüa. Magama heites pannakse klaas veega voodi lähedale. Kes unes juua annab, ongi tulevane.

Peretütar läks öösel kanakuuti ja haaras sealt pimedas ühe linnu. Sattus talle kätte kukk, sai tüdruk mehele veel samal aastal, kui aga kana — siis ei olnud eeloleval aastal meheleminemise lootusi.

Kes oma surnuid omakseid ehk tulevast abikaasat soovis näha, käis keskööl kolm korda ümber elumaja, siis tuli talle soovitav vastu. Kui uueaasta ööl oli selge taevas ja tähed särasid, siis jäid sel aastal kõik noored inimesed ja loomad terveks. Sadas vana-aasta öösel lund või rahet, siis tuli hea vilja- ja marjaaasta. Kui uue aasta hommikul puud olid härmas, siis tuli algaval aastal tõbi metsa külge. Olid aga puud puhtad, siis kurnas tõbi inimesi.

Uue aasta saabumine on tähtsaks sündmuseks paljudele rahvastele, kes seda päeva vääriliselt pühitsevad. Ent kaugeltki mitte kõik ei tea, kuivõrd erinevad on uueaasta kombed eri rahvastel. Pealegi ei tähista sugugi mitte kõigis maades uut-aastat esimesel jaanuaril. Mõnel pool tehakse seda mõne kuu võrra varem kui meil, teisal aga peetakse uus-aasta pidustusi mitu kuud pärast 1-st jaanuari.

Kuigi igal rahval on omad erinevad traditsioonid kuid ühist on neil niipalju, et vana-aasta õhtu veedetakse lõbusas seltskonnas ja tõstetakse klaase uue aasta terviseks.

J. S-gi

President J. Carter välismaareisil

Juba korra edasilükatud välismaareisi algab president J. Carter 29. detsembril Washingtonist. 29.—31. detsembrini viibib ta Warssavis, Poolas. Uue aasta võtab president vastu Teheranis Pärsias. 1.—3. jaanuarini on ta New Delhis Indias. 2.—4. jaanuarini veedab Saudi Araabias. 4.—6. jaanuarini on Pariisis ja 6-dal jaanuaril on Brüsselis, Belgias ja samal päeval jõuab tagasi Washingtoni. Erilist muret tekitab presidendi julgeoleku kindlustamine, milles selleks väljakoolitatud kaitsemeeskond peab kindlustama USA presidendi elu paljudes vaenuliku hoiakuga maades ja isegi raudkardina taga Warssavis. USA mootorratturid-politseinikud saadavad presidenti, samuti viivad USA helikopterid teda soovitud paikadesse suurelt sõjaväelennukilt.

SURMA LÄBI LAHKUNUD ARMAST VENDA JA SUGULAST

ALEKSANDER SEPP'A

sünd. 5. veebr. 1915 Kihelkonnal Saaremaal
surn. 25. dets. 1977 Timmins, Ontario

mälestavad

õde ELLA lastega Eestis
sugulased HEINRICH J. SEPP perekonnaga ja
ARVO SEPP Torontos

Puhka rahus!

KALLIST VENDA, ONU JA SUGULAST

RICHARD TOHVRI'T

sünd. 12. jaan. 1899 Emmastes
surn. 14. dets. 1977 Torontos

mälestavad leinas

LOORI ja MAGNUS
DOLLY ja HARRY
LIINE perekonnaga
HIRLANDA ja RICHARD Rootsis
ÕDE ja SUGULASED Kodu-Eestis

Puhka rahus!

ARMAST ÕE- JA RISTIPOEGA

dr. REIN RÄTSEP'AT

mälestavad sügavas leinas

ELSA ja ALBERT
JÜRI ja BETTY-JEAN lastega

UNUSTAMATA ARMAST ÕDE JA NAISEÕDE

LIIDE KRISTIANSEN'I

sünd. Arunõmm
surn. 15. dets. 1977 Torontos

mälestab kurbuses

õde ERMIIDE TAMMIK abikaasaga

OOTAMATU SURMA LÄBI LAHKUNUD KALLIST SÕPRA

ARMIN SAARE'T

leinavad

K. PIHL abikaasaga
K. KIISEL abikaasaga
J. VIILMA abikaasaga
A. TAMME abikaasaga
V. PINT abikaasaga
V. SALISTE abikaasaga
J. PETTAI abikaasaga
ED. MIIL

Avaldame sügavat kaastunnet ILSE ja BERNHARD RÄTSEP'ale nende poja

REINU

ootamata lahkumise puhul

ENDLA ja KARL AUN
ÕIE ja KALJU JAASON
MALLE ja REIN RUTNIK

KIRIKLIKKE TEATEID

EESTI EV. LUTERI USU PEETRI KOGUDUS
817 Mt. Pleasant Rd.,
Toronto M4P 2L1
Kiriku telefon 483-5847
Õp. Oskar Puhm
84 Dinnick Cres., Toronto M4N 1L8
telefon 483-4103

VANA-AASTA ÕHTU jumalateenisius armulauaga kell 6 õhtul. Solist E. Väli-Toompuu.

UUE-AASTA jumalateenistus 1. jaanuaril kell 11 hommikul.

KOLMEKUNINGA PÄEVA jumalateenistus 8. jaanuaril kell 11 hommikul. Teenib õp. T. Nõmmik.

ÕPETAJA KÕNETUNNID teisipäeviti ja neljapäeviti kl. 6—8 õhtul.

EELK TORONTO VANA-ANDRESE KOGUDUS
Vana-Andrese kirik Carltoni ja Jarvise nurgal.
Õp. Andres Taul
17 Frank Cres., Toronto M0G 3K6
Tel. 656-5248, kirikus: 923-5172

VANA-AASTAÕHTU JUMALATEENISTUS laup., 31. dets. kell 5 p.l. Armulaud. Solist Lydia Kööp.

UUE AASTA PÄEV pühap., 1. jaan JUMALATEENISTUS kell 12 päeval.

UUE LEERI ALGUSE JMALATEENISTS pühap., 8. jaan. 1978 kl. 4 p.l. Palun leerilapsi registreerida enne seda kuupäeva koguduse õpetaja juures.

Pühap., 8. jaan. INGLISKEELNE JUMALATEENISTUS kl. 1 päeval.

Õpetaja kõnetunnid igal teisipäeval ja neljapäeval kl. 6—8 õhtul kiriku käärkambris.

TORONTO EESTI EV. LUT. USU KOLMAINU KOGUDUS
Kirik: 619 Sherbourne St., Toronto.
Tel.: 698-7977 või 766-7853

Sherbourne allmaaraudteejaam on kiriku kõrval.

Õp. O. Gnadenteich
112 Fallingbrook Rd., Scarborough.

VANA-AASTA ÕHTUL on jumalateenistus kell 5 armulauaga. Armulauale kirjutada võimalikult enne jumalateenistust.

ÕPETAJA KÕNETUNNID on iga kuu teisel esmaspäeval kella 6—8-ni kiriku kantseleis, telefon 921-9417.

EESTI VABAKOGUDUS TORONTOS
20 Thorncliffe Ave. Tel. 463-6223.
Jutlustaja E. Saraoja
Kirik: 562 Jones Ave. Tel. 461-2077.

Pühapäeval, 1. jaan. 1978. a. JUMALATEENISTUS kell 11 hom. ühes Issanda surma mälestamisega. Kõneleb jutlustaja E. Kiil New Yorgist. Laulab segakoor.

TORONTO EESTI EVANGEELNE KOGUDUS
Stone Church,
45 Davenport Rd.
Jutlustaja H. RÜDMIK
P.O. Box 234, Toronto 18.
Tel. 233-5390.

Pühapäeval, 1. jaanuaril kell 3 p.l. JUMALATEENISTUS. Lauluettekanded, jutlustab pastor Evald Kiil New Yorgist. Issanda surma mälestamine.

„USUSÕNUMI" RAADIOJUMALATEENISTUSED

iga pühapäeva hommikul kella 9.30—10.00, lainel CHIC — 790 kc

Raadiojutluse teema pühapäeval, 1. jaan.: „Meie kohustused Uuel Aastal".

TORONTO EESTI AP.-ÕIGEUSU KOGUDUS
Praost E. Lepik. Tel. 1-519-941,4309
RR 5, Orangeville, Ontario

UUE AASTA JUMALATEENISTUS tomub pühap., 1. jaan. kell 1 päeval Peetri kirikus. Teenivad ülempreestrid E. V. Velleso ja E. Lepik. Laulab koguduse laulukoor hr. G. Raag'i juhatusel. Laululehed.

„MEIE ELU" esindaja Montrealis on

PAUL KENTS
12064 Lavigne, Montreal P.Q.
H4J 1Y2
Tel. 334-4242

UUDIS-MÜÜGIL

Maie Landra
„IMMORTAL WOOD"
kunstialbum

8 originaaljoonist foto-lito tehnikas. Nummerdatud ja signeeritud

Must-valgel ..... $ 75.00
Värviline $100.00

„Meie Elu" talituses
958 Broadview Ave. Toronto, Ont.
M4K 2R6

Ootamatult surma läbi lahkunud

ARMIN SAARE'T

mälestavad sügavas kurbuses
kaaslased Espenlaub'ist.

CARL AARLAHT perekonnaga
KALJU HAAMER perekonnaga
OSKAR MILLER perekonnaga
RUDOLF OLLINO abikaasaga
JAAN PETTAI abikaasaga
KALJU PIHL perekonnaga
ELMAR PINTSON perekonnaga
EVALD PRINTS
HARNALD TOOMSALU abikaasaga

Eesti arst valvekorras

30. ja 31. detsembril
Dr. H. Tari 922-3824

JURISTID

ENN ALFRED
ADVOKAAT — NOTAR
Toronto Dominion Centre
P.O. Box 326, Room 1912
Royal Trust Tower
Toronto M5K 1K7
King—Bay
Telefon: 869-1777
24-tundi telefonivalve

ARSTID

Leo Kann, D.C.
CHIROPRACTOR
Tel.: 489-0562
212 Dinnick Cr.
VASTUVÕTT KOKKULEPPEL

KORTERID

Miamis
1 TUBA KÖÖGIGA
üürida talve külalistele. Kõigi tarbetega möbleeritud. Helistada peale kl. 6 õ. tel. (305) 754-2014. Aadress: 279 N. W. 54 Str. Miami, Fla. 33127.

OPTIKUD

J. RATAS
Optika- ja Kellasepäärl
247 Danforth Ave. Toronto
Telefon 465-6251
PRILLID
parimas kvaliteedis nagu Christian Dior, Rodenstock, Zeiss jne.
Soft contact-lenses.
KELLAD
Omega, Tissot, Bulova, Accutron

VEOD

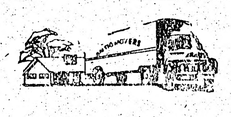

Veod Metro piirides
BALTIC MOVERS
30 Dewson St., Toronto. 534-1403

SUUR VEOK KOLIMISEKS
J. KRULL
Tel. 493-1485, helistada õhtul.

MITMESUGUST

VENTILAATORID
Lae- või seina sisse instaleeritud moodsad tugevajõulised ventilaatorid vannituppa, kööki või pööningule.
Tel. 762-9190

Murray E. Newbigging
MATUSEMAJA
Aastakümnete kogemus eestlaste teenimiseks. Oskuslik nõuanne ja mõõdukad hinnad.
M. Wayne Hamilton
Funeral Direktor
733 Mount Pleasant Rd.
Helistada tel. 489-8811 ● 489-8002
(lõunapool Eglintoni)

Külastage „MEIE ELU" kus leiate mitmesuguseid sobivaid kinkeesemeid

958 Broadview Ave.
Toronto, Ont. M4K 2R6
Tel. 466-0951
(Eesti Majas, II korral)

EHTEASJU
SKANDINAAVIA
KINKEESEMEID:
LINIKUID, SOHVAPATJU,
PLASTIK-
PÕRANDARIIDEID,
SAUNASEEPE ja TARBEID
KERAAMIKA-VAASE
HELIPLAATE
RAAMATUID (ka lastele)

„Meie Elu" üksiknumbrid on müügil:

TORONTO	
POKO'S MEAT PRODUCTS ARIDES:	376 College St.
	319 Danforth Ave.
	767 Mt. Pleasant Rd.
Roonceme pagariäris	484 Queen St. W.
Balint Book Store	246 Spadina Ave.
„Meie Elu" talitus	858 Broadview Ave.
Broadview Delicatessen	141 Danforth Ave.
THUNDER BAY	
Finnish Book Store	168 S. Algoma St.
SUDBURY	
Wolfe's Bookstore	133—135 Durham St. E.

Kiri Saksamaalt

KA VIILIJAD KASARMUSSE

GEISLINGEN („Meie Elu" kaastööliselt) — Nagu teatatud, kehtestati Liiduvabariigis 1. aug. 1977 seadus, mille kohaselt anti Bundeswehri kutsealustele vaba valik: kas ta soovib teenida Bundeswehris või tsiviilteenistuses. Nagu võib juba ette arvata, kutsus see seadus esile massilise kõrvalehoidmise sõjaväeteenistusest. Kuni novembrikuu lõpuni keeldus sõjaväeteenistusest umbkaudse arvestuse järgi 33.000 kutsealust, nendest umbes pooled abituriendid. Kogu 1976. aasta jooksul oli kõrvalehoidjaid 40.000. Näib, et punaste pedagoogide poolt külitud umbrohi hakkab ka siin tärkama.

Väeteenistusest kõrvalehoidjate kogge arv valmistab juba nüüd — neli kuud pärast seaduse jõustumist — peamurdmist kaitseministeeriumile. Kui samas vaimus edasi läheb, tuleb kutsuda väeteenistusse ka piiratult teenistusvõimelised kutsealused. Samal ajal sooritavad paljud absoluutselt füüsiliselt terved mehed oma teenistuse haiglates, vanadekodudes, huliumajades jne. Aga et ei ole vajalikul arvul kohti tsiviilteenistuses, siis ei tarvitse pooltel viiljatest teenida ei Bundeswehris ega ka tsiviilteenistuses. Seega on loodud olukord, et omaarust targad poisid teenivad raha või logelevad ülikoolides samal ajal kui vastutustundega ja riiklikult mõtlevad mehed teenivad väikse taskuraha eest Bundeswehris.

Nüüd tahab liiduvalitsus võtta tarvitusele rangemaid abinõusid kõrvalehiilijate vastu. On kavas koondada ka tsiviilteenistust sooritavad kasarmuisse ja laiendada tööülesandeid. Kavatsetakse luua eeldused, et tsiviilteenistuja peab samal ajal minema kasarmuisse kui kutsealused Bundeswehris. Kuna 1. aug. jõustunud seadus võib olla vastuolus kehtiva põhiseadusega, tuleb küsimus arutusele Liidu Põhiseadusekohtus. Ka võimaldab uus seadus vajaduse korral taas kehtestada seni kasutatud küsitlemismenetlust neile, kes „südametunnistuse aje" tõttu keelduvad teenima sõjaväes.

☆

Euroopa eestlaste II laulupeo kava 9., 10., 11. juunil 1978 Münsteris on juba suures laastus välja töötatud. Solistide kontserdil, mis toimub 9. juuni õhtul, esinevad meie rahvusvaheliselt tuntud kunstnikud prof. Naan Põld, dots. Eva Wilson-Märtson, prof. Carl-Otto Märtson ja K. Bergemann. Ühend- ja külaliskoorid annavad kontserdi 10. juuni pärastlõunal. Külaliskooridena esinevad Saksa politsei meeskoor Münsterist ja läti segakoor Kölnist. Leedulaste esinemine on veel lahtine. Sama päeva õhtul korraldatava rahvapeo raames esinevad ka rahvatantsijad. Kogusummas ootavad korraldajad laulupeole 400 tegelast. Laulupeo lõpppunktiks on kontsertjumalateenistus Münsteri Ülikooli kirikus. See toimub pühapäeval, 11. juunil enne lõunat. On moodustatud ka juba laulupeo peatoimkond järgmises koosseisus: üldjuht — J. Västrik, majutus — J. Särev ja R. Ader, muusika — V. Laidsaar, rahvatants ja teadustamine — E. Pent, laste- ja noortekoor — V. Brinkmann, liikumislavastuste juht — Ü. Semmel, aukülalised ja ajakirjandus — E. Bergmann ja kassa — E. Kaert.

☆

Hannoveri konservatooriumi juures seni dotsendina töötanud orelikunstnik Carl-Otto Märtson on nimetatud Alam-Saksi haridusministeeriumi otsusel muusikaprofessoriks. Tema lauljatarist abikaasa Eva Wilson-Märtson tegutseb sama konservatooriumi juures dotsendina.

☆

Noorsootöö päevad Saksamaa eesti noortele korraldati Bad Godesbergis Annabergi lossis. Samaaegselt peeti seal ka noorte aastakoosolek, millest võttis osa 40 peamiselt skautide-gaidide ridadesse kuuluvaid noori ja nende juhte. Kokkutuleku raames esinesid referaatidega Elmar Reisenberg, Edgar Bergmann ja skautmaster R. Norvell Rootsist. Kõne all oli ka osavõtt skautide-gaidide maailmalaagrist tuleval suvel Lakewoodis. Sellest soovib osa võtta 20 noort. Muret tekitavaks punktiks on sõiduraha küsimus. Selleks on seni kogutud ainult 1500 marka, vaja läheks aga 6500 marka.

Skautmasterite Kogu Saksamaa Koondise juhatusse valiti skm. R. Saluri, skm. M. Lokk ja nskm. T. Ojala. Gaidide Koondise juhatusse valiti K. Bohn, gdr. L. Salumets ja ngdr. V. Brinkmann.

☆

Eesti Vabadusvõitlejate Ühing Michiganis on tänuväärsel kombel juba mõnda aega meeles pidanud neid vigastatud relvavendi Saksamaal, keda VESmÜ juhatus on toetuste kogumisel kasutanud sildina, kuid jagamisel ignoreerinud. Michiganis elunevad eesti sõjaveteraanid saatsid kogutud toetussumma Eestlaste Keskkomitee nimele, kes koos omapoolse toetusega jagas selle raha 31-le sõjavigastatule, kes pole saanud osa summadest, mis kogutud välismail mitte üksi VESmÜ liikmete, vaid kõigi sõjainvaliidide nimel Saksamaal. Kas see on kooskõlas annetajate sooviga? Kui see nii on, siis on asi korras. Kui ei, on tegemist VESmÜ juhatuse omavoliga.

☆

Saksa ülikoolides algas tudengite streik loengute boikoteerimisega. Sellega tahetakse protesteerida uue ülikoolide raamkavandi vastu, milles on ette nähtud praegu piiramatu stiüüdiumiaja kindlaksmääramine ja üliõplasparlamentide „ASTA" tegevuse piiramine. Viimastes on praegu võim „rahvarinde" (sotside ja kommunistide) käes. Tudengite streik ei leia rahva hulgas mõistmist, kuna punased räuskajad on viimase kümne aasta jooksul osanud luua rahva hulgas negatiivse pildi ülikoolidest ja tudengitest. Kaks poliitikut, kes tahtsid pidada kõnet streikivatele tudengitele, pommitati tudengite poolt tomatite ja tooreste munadega.

☆

Kurikuulsas Stammheimi vangimajas Stuttgartis lõhutakse maha terroristide kasutuses olnud kongide mittekandvad vaheseinad, taotakse kandvatelt seintel maha krohv ja kistakse ülesse põrandad. Kogu selle lõhkumistööga tahetakse avastada kongidesse peidetud relvi, laskemoona ja lõhkainet. Seni on leitud seintest üks revolver, 20 padrunit koos pidemetega ja kahes kohas lõhkeainet ja sütikuid. Vangimaja ehitati paar aastat tagasi ning see läks riigile maksma veidi alla 20 miljoni marga.

☆

Novembris lõppes kokkulepe Liiduvabariigi ja Islandi vahel, mille kohaselt sakslased tohtisid püüda Islandi 200 meremiili laiuses „territoriaalvetes" teatud kontingendi kala. Lepingut ei pikendata enam. See samm teeb kalasaadused Saksamaal kalliks luksuskaubaks. Püütud kala kogusummast tuli 60 protsenti Islandi vetest. Kalasaagi kahanemine toob endaga kaasa tööpuuduse kalalaevastikus ja -tööstustes. Heeringas Põhjameres seisab väljasuremise lävel kui ei kehtestata kohe absoluutset püügikeeldu. Mõned riigid on harrastanud Põhjameres juba aastaid röövpüüki, säästmata heeringamaisusid, kellest toodetakse kalajahu.

-kk

SOBIVAID JÕULUKINKE

- JÕULUDEKORATSIOONID
- PEWTER
- HÕBEEHTED
- ROOSTEVABA NOAD & KAHVLID
- KLAAS
- PLASTIKVAIBAD
- LAMBID
- VILLASED LINIKUD JA RÜIJUVAIBAD
- SUUSAD JA SUUSAVARUSTUS
- SOOME JA NORRA SERVIISID
- EESTI RAHVARIIDED

THE SCANDINAVIAN SHOPPE
41 Charles St. West,
Toronto M4Y 2R4
Telefon 964-3416

VÄLJALÕIGATA!

EESTI SPORDIÄRI — tel. 782-7701

PRO SPORT

Rikkalikus valikus suusavarustust:

- MURDMAASUUSAD
- MÄGISUUSAD
- SUUSASIDEMED
- SUUSASAAPAD suures valikus
- LASTESUUSAD valmistatud PÄRNUS

Äri avatud — esmasp.—reedeni kl. 10—kl. 9 õ., laupäeviti kl. 9 õ.

1696 AVENUE RD. (Lawrence ja 401 vahel)

TOOMAS MUST, omanik

EI MINGIT KOMPROMISSI KOMMUNISTIDEGA
K. Päts — 1918.

Vaalia preestrite streik

50 maa preestrit kaulutasid välja streigi. Ma olen kodus, kuid ma keeldun oma ülesandeid preestrina sooritamast, kinnitas üks preester. Ma ei löö enam kella ega anna pühaõhtusöömaaega. Streigi põhjustas asjaolu, et Watikan paiguttas 4 preestrit ümber, kes olid liiga pahempoolsed.

NÄDALA RISTSÕNAD

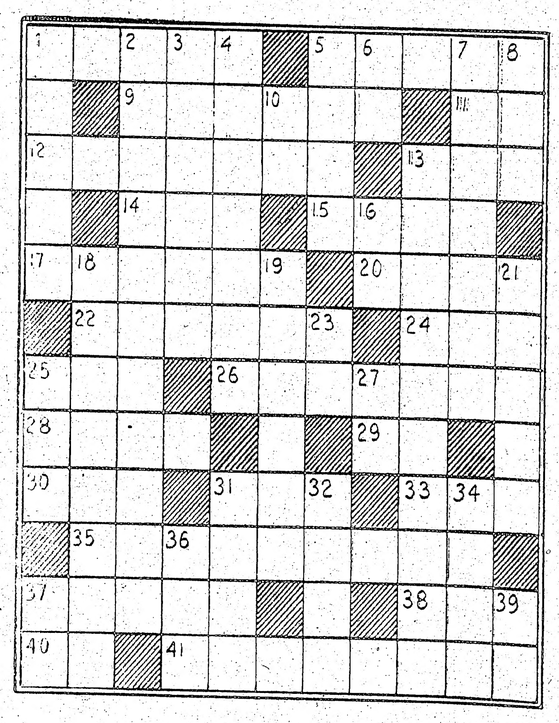

Põikread: 1. Eesti naiskirjanik paguluses, 5. Linn Itaalias, 9. Tuntud koht Albertas, 11. Valuhüüe, 12. Kabuhirm, 13. Saar Inglise vetes, 14. R. Kiplingi teos, 15. Lihaloom (mitmuses), 17. Laitust avaldav, 20. Hooned maal, 22. Keemiline element, 24. Mehe hüüdnimi, 26. Rahvusvaheline juutlus, 28. Sepa tööriist, 29. Eesti karikaturisti „allkiri", 30. Endine Tartu ülikooli professor, 31. Küsimus, 33. Avaus seinas, 35. Eesti vaimulik ja rahvuslik tegelane USA's, 37. Kehaosa, 38. Kolm järjestikku asuvat tähte — ümberpöördud järjekorras, 40. Ladinakeelne eessõna, 41. Sõbraliku tunde väljend näos.

Püstread: 1. Toit (käändevormis), 2. Lehemees, 3. Seljakott, 4. Organisatsiooni juhataja, 5. Seal kantakse mütsi, 7. Spordiala, 8. Eesti kirjaniku eesnimi, 13. Kunstiharu, 16. Sidesõna, 18. Kõrgemast seisusest isikud, 19. Kummaline, 21. Mitte selges olekus, 23. Võõrkeelne eitus, 25. Silmahaigus, 27. Sama, mis 23., 31. Kilkav häälitsus, 32. Eesti helilooja, 34. Metsloom, 36. Hollandi tiitel. 37. Kaassõna, 39. Kirja lõpus esinevad tähed.

RISTSÕNA LAHENDUS

Põikread: 1. Saare, 5. Parma, 9. Jasper, 11. Ai, 12. Paanika, 13. Man, 14. Kim, 15. Sead, 17. Laitev, 20. Talu, 22. Arseen, 24. Lui, 26. Sionism, 28. Aias, 29. OK, 30. Ein, 31. Kes, 33. Uks, 35. Kiviranna, 37. Kukal, 38. Srp, 40. Ad, 41. Neeratus.

Püstread: 1. Supi, 2. Ajakirjanik, 3. Rants, 4. Esimees, 5. Pea, 7. Maalus, 8. Ain, 13. Maalikunst, 16. Et, 18. Aadlikud, 19. Veider, 21. Umas, 23. No, 25. Kae, 27. No, 31. Kila, 32. Saar, 34. Karu, 36. Van, 37. Ka, 39. P.s.

Bernhard Lige mälestuseks

Jõulukuu 12-ndal lahkus Baltimore'is ootamatult maisest elust Bernhard Lige. Ta oli sündinud Hiiumaal Emmaste vallas põllumehe ning meremehe pojana. Sai temastki nendesamade elukutsete jätkaja isa surma järel. Liitus noormehena kohaliku vabakoguduse ga, niihästi selle juhtkonda. Rasketel aegadel õnnestus tal 1944. aastal ühes perekonnaga pääseda Rootsi, kust hiljem saabus Baltimore'i. Kuulus New Yorgi Eesti Baptisti kogudusse, kus ta 1968. a. ordineeriti diakoniks ja Baltimore'i tööpunkti juhatajaks.

Sellena oli ta evangelistina innukalt tegev, püüdes usku levitada ning süvendada, ka kohalike kirikuliikmete hulgas. Vabakogudust siin ei olnud. Korraldas palvekoosolekuid kitsamale ringkonnale ja Eesti Majas vabakoguduslikke jumalateenistusi külalisjutlustajate, muusika ja solistidega. Osavõtt neist oli rohke. Võttis osa ka Märkuse luteri koguduse eluavaldustest. Levitas vaimulikku kirjandust.

Ka kirjanduse alal on ta nimi tuttav. 1965. a. ilmus Baltimore'is ta sulest pihtimuslik „Väike tunnistaja", 1975. a. ilmus Kanadas vabakoguduslik „Kogutud jutlusi", mis sai tunnustava arvustuse osaliseks. Oli ühes abikaasaga agaralt tegev seltskondlikes organisatsioonides, võttes osa üritustest. Eriti märkimisväärne on ta tegevus ESTO-76. Kohaliku Eesti Seltsi poolt 1965. a. organisatsioonidele asutatud Bülletääni tubliks laekahoidjaks oli kuni surmani, tches sellele ajakirjale ka kaastööd.

Kadunu oli väga abivalmis, leplik, heatahtlik ja sõbralik, tõsine kristlane. Leinama jäävad abikaasa Magda, tütar Milvi, poeg Ülo, nende perekonnad ja arvukas sõprade pere nii kohapeal kui ka kaugemal, eriti New Yorgis ja Kanadas.

A. J. Leinjärv

Naljad

„Mis!" pahandab härra Võsavillem kosjakandidaadiga. „Teie tahate mu tütrega abielluda! Kas olete peast segane?"

„On see eeltingimuseks?"

☆

„Kas nõukogude abielumehed on oma naistele truud kui nad reisi peal on?"

„Põhimõtteliselt küll. Eriti truud on meie kangelaslikud kosmonaudid."

☆

Kaks vana soldatit kohtuvad pärast 40 aastat kestnud ajavahemikku. Küsib üks:

„Kas sa mäletad veel seda valget pulbrit, mida meile toidu sisse pandi mehiste tunnete väoshoidmiseks?" seks?"

„Mäletan küll."

„Ma kardan, et see hakkab alles nüüd mõjuma."

E. Naberi veste

RAHVUSLIK ÕHTU

Härra Tummi on läbi-ja-läbi rahvuslik mees. Ta kuulub kõigisse rahvuslikesse organisatsioonidesse, maksab oma rahvuslikud osamaksud ja käib truilt isamaalistel aktustel. Kuigi vahel — ta ütleb — on raske silmi lahti hoida, pane või toeõ alla!

Ühel päeval, kui kohtasin härra Tummit, pidas ta mu kinni ja ütles: „Sellest on vähe! Sellest pole kasu, kui me tuleme kokku ja üsteisele sedasama asja püüame selgeks teha. See on sama, kui katsuda oinale selgeks teha, et ta on oinas. Las' teised teevad seda!"

Siis mingi loogilise uperpalliga ta lisas: „Meie peame pöörama oma silmad miljöö poole, ümbruskonna poole, ja nendele kõnelema. Meid ümbritsev sotsioloogia on see, keda peame äratama ja äratundmisele viima!"

„Nii, nii," kõhatasin, „kas olete selles suunas juba midagi ette võtnud?"

„Aga muidugi! Olen teoinimene. Kutsusin ühel õhtupoolel kõik oma naabrid kokku, rahvuslikule etnikale ja sotsioloogiale vaatamata. Kõik tulid ka, lubasin prii tringi ja tassi kohvi. Siis tahtis tulla rohkem kui mahtus. Aga sai vägev olemine! Esialgu nagu mõned katsusid esimese tringi ajal välja hiilida — see oli siis, kui just olin lugenud Eestit tutvustavast broshüürist ette vasikate arvu võrdleva tabeli vana- ja uuspõllumeeste juures ja alustanud kaseiinitööstuse edukust illustreerivate arvudega — aga mu naine seisis uksel ees ja pakkus lahkesti teist trinki. Nii jäid kõik kontserdi ajaks ikka kohale."

„Oo! Teil oli isegi kontsert! Kes siis esinesid, lubage küsida?"

„Esinesin ise — rahvuslike lauludega. Olen vana brusch ja magister cantandi. Rapiir on mul ka. Kui sellega vastu lauda virutan, on kohe vaikus majas! Paljud ehmusid näost valgeks, ei julend piutsatadagi!"

„Kas tohib küsida midagi ka repertuaari kohta, härra Tummi?"

„Miks ei! miks ei! Aga loomulikult! See kõik meie ühine rahvuslik asi! Eks ole? Kõigepealt lõin lahti selle ilusa laulu:

„Seal kus rukkiväli lagendikul heljub, kõrge kuusik kohab mäenõlvakul,
väike majakene maantee ääres seisab, lapsepõlvekodu oli seal ju mul!"

Märkasin, et mõned ameeriklased olid muutunud rahutuiks, mõksasid üksteist küünarnukiga ja hüüdsid kui ühest suust — Wabash! Wabash! On the banks of Wabash!

Ma ei teinud sellest väljagi, põrutasin rapiiriga vastu lauda ja võtsin uue laulu:

„Kaugel, kaugel, seal on sinu kodu, kaugelt tervisi saadan sul ma.
Üksi rändam ma võõramaa radu, pisar luagel kui meelestud sa!"

Siin kargasid ameeriklased püsti ja müristasid edasi:

„Come and sit by my side if you love me,
Do not hasten to bid me adieux!
And remember the RED RIVER VALLEY
and the girl who has loved you so true!"

Tahtsin nüüd laulda: Seal kus Emajõgi voolab... Aga paar meest, kas iirlased või portugaallased, olid võtnud taskust suupillid ja juba mängisid tasakesi seda meloodiat. Lõin siis selle asemel käima:

„Seal kus Läänemere lained laksuvad, seal kus tuuled tormid randa puhuvad..."

Aga ma ei saanud kaugemale, sest sakslased olid lahti leinud mõned õllekannud ja möirgasid:

„Wo die Möven schreien schrill im Sturmgebraus,
Da ist meine Heimat, da bin ich zu Haus!"

Üks mees laulis koguni:

do bin ich zu Hus!

Hää küll, hää küll! Mõtlesin. Las' nad olla oma Hus'is. Aga mina olen mulk põliselt Mulgimaalt, kus pealinnaks on Viljandi linn järvega. Sellepärast siis jatkasin lauluga:

„Käe ulatab noor paadimees, nii lahkelt neiule,
kes aralt seisab tema ees, et sõita üle vee!"

Siis käis läbilõikav vile, üks mees kukkus käsi plaksutama kui pöörane ja karjus — Latvion operetta! Latvion operetta! Hip, hip, hurrah!

Selle kutuprauksi kära peale jäin kurvaks ja tahtsin laulda hirvest, kes ojal joob ja keda küti kuul võib tabada iga tund. Aga vaevalt sain alata, kui karjuti — Neapolitan Nights! Neapolitan Nights!

Tõin siis välja oma viimase trumbi — tuljaku. Ja igavese hooga, nii et keegi ei saanud hingegi tõmmata.

Aga, poiss, niikui jõudsin kohale, et — „hõissa! Tõnni taat viis Manni memme tantsima..." nii koputati mulle tagant õla peale. Kui vaatasin ümber, seisis mu seljataga üks kõrgekraega sümpaatne härra, kes ütles: „Mina olen Paul Abraham, see komponist. Olen kasutanud seda meloodiat ühes oma operetis, aga ma pole kunagi teada saanud, keda ma peaksin selle eest tänama, kas preili Miina Härmat, või leedulasi?"

Enne veel kui sain hinge tõmmata, härra Abrahami kuju kahvatus ja kadus. Kõik jõid vaikselt viimased tringid ja lahkusid.

„Nii et teie laulupidu ebaõnnestus, kahjuks, härra Tummi!"

„Ei, kuidas nii? Mis te mõtlete? See õnnestus ülihästi."

„Aga selgus ju, et teie rahvuslikud laulud olid teistelt rahvastelt laenatud?"

„Aga mitte sugugi! Vastoksa! Selgus, et kõik rahvad on eesti algrahva vaimset pärandit edasi kandnud või hiljem omandanud. Lugege ometi Sumerit ja Esto-Euroopat, siis saate ümberpöördud pildi otsekohe!"

Juhan Krullile tõid pühad erakordsed külalised. Jõulude eel jõudis Torontosse tema õde Lilli Geerling, keda ta ei olnud näinud 34 aastat. Sõda viis nad lahku ja kumbki ei teadnud, kus teine asub. Kontakt tekkis alles mõned kuud tagasi, mil-lele järgnes küllakutse. Lilli Geerling viibib Kanadas koos oma hollandlasest abikaasaga.

KUHU MINNA?

☆ Laup., 31. dets. E.S.S. Kalevi uueaasta vastuvõtu ball Sherway Gardeni ballisaalis algusega kl. 8 õ.

☆ Laup., 31. dets. noorte uueaasta vastuvõtt Eesti Majas.

☆ Laup., 31. dets. Hamiltoni Eesti Seltsi Hamiltoni Eesti Seltsi uueaasta ball Holiday Inn'is, Burlingtonis algusega kl. 7.30 õ.

☆ Neljapäeval, 5. jaanuaril kell 8 õhtul loeng Eesti Majas „Toitlus ja ülekaalu probleemid".

☆ Laupäeval, 14. jaanuaril kell 6 õ. Vana-Andrese kiriku saalis Toronto Vana-Andrese koguduse tuluõhtu.

Kenti ülikool annab õppetoetust eestlastele

Kenti ülikool (Kent State University, Kent, Ohio) pakub eeloleva aasta jaanuarist alates õppetoetust üliõpilasele, kellel on hea eesti keele oskus. Õppetoetuse suurus on $3200 ja see katab kõik väljaspoolt osariiki isiku koolirahad, mis tähendab seda, et üliõpilasel endal tuleb tasuda ainult $115 veerandaastas. Õppetoetust on võimalik saada talve, kevade ja suve veeranditeks ning seda on võimalik saada ka väljaspool USA-d elavatel üliõpilastel.

Õppetoetust sooviva isiku ülesannete hulka kuulub eesti materjali kogumine ja kataloogiseerimine ülikooli raamatukogu Eesti Kogu (Estonian Collection) tarvis. Sellele lisaks tuleb õppetoetuse saajal perioodiliselt kirjutada teateid eesti ajakirjandusele ja kõnelda eesti rahvusgruppidele. Eelistatakse isikut, kes töötab magistri kraadi või doktori kraadi saavutamiseks mõnel teemil, mis on ühenduses eestlastega või Eestiga.

Asjast huvitatud isikuil palutakse saata eluloo kirjeldus koos lisaseletusega kavatsetava õppeala kohta aadressil: Dr. John F. Cadzow, Director, Ethnic Heritage Program, 119 Bowman Hall, Kent State University, Kent, Ohio 44242.